

Αν μια επιχείρηση, κατά το χρόνο που υπαναχωρεί από την υποχρέωσή της, φρονεί ότι υφίστανται λόγοι να επανεξεταστεί η θέση της και να απαλλαγεί από την καταβολή οιασδήποτε δασμού αντι-

ντάμπινγκ παρά την υπαναχώρηση, αυτή η ίδια οφείλει να υποβάλει στην Επιτροπή τα πρόσφορα αποδεικτικά στοιχεία.

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 239 και 275/82,

ALLIED CORPORATION, εταιρεία που διέπεται από το δίκαιο της πολιτείας του New Jersey (Ηνωμένες Πολιτείες), με έδρα το Morristown (New Jersey), εκπροσωπούμενη από τους Amand d'Hondt, François van der Mensbrugge και Edmond Lebrun, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Tony Bieber, 83, boulevard Grande-Duchesse-Charlotte,

MICHEL LEVY MORELLE, δικηγόρος Βρυξελλών, υπό την ιδιότητά του ως συνδίκου της πτώχευσης της εταιρείας Demufert, ανώνυμης εταιρείας βελγικού δικαίου με έδρα τις Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενος από τους D'Hondt, van der Mensbrugge και Lebrun, καθώς και από τον Michel Mahieu, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Bieber,

TRANSCONTINENTAL FERTILIZER COMPANY, εταιρεία που διέπεται από το δίκαιο της πολιτείας της Πενσυλβάνια (Ηνωμένες Πολιτείες), με έδρα τη Φιλαδέλφεια (Πενσυλβάνια), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους d'Hondt, van der Mensbrugge και Lebrun, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Bieber,

KAISER ALUMINIUM AND CHEMICAL CORPORATION, εταιρεία που διέπεται από το δίκαιο της πολιτείας του Delaware (Ηνωμένες Πολιτείες), με έδρα το Wilmington (Delaware), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους D'Hondt, van der Mensbrugge και Lebrun, καθώς και από τον Anthony Hooper, barrister του Inner Temple, και τον Anthony Philip Bentley, barrister του Lincoln's Inn, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Bieber,

προσφεύγοντες,

κατά

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, εκπροσωπούμενης από το νομικό της σύμβουλο Peter Gilsdorf, επικουρούμενο από τον Daniel Jacob, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Oreste Montalto, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχουν ως αντικείμενο αιτήσεις ακυρώσεως του κανονισμού 1976/82 της Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 1982, περί επιβολής προσωρινού δασμού αντντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων χημικών λιπασμάτων καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, και του κανονισμού 2302/82 της Επιτροπής, της 18ης Αυγούστου 1982, περί τροποποιήσεως του κανονισμού 1976/82, καθώς και αγωγές αποζημιώσεως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους J. Mertens de Wilmars, πρόεδρο, T. Koopmans, K. Bahlmann και Y. Galmot, προέδρους τμήματος, P. Pescatore, Mackenzie Stuart, A. O'Keefe, G. Bosco και U. Everling, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. VerLoren van Themaat
 γραμματέας: P. Heim

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, η εξέλιξη της διαδικασίας, τα αιτήματα, καθώς και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων συνοψίζονται ως εξής:

I — Πραγματικά περιστατικά

Το Δεκέμβριο 1979 η επιτροπή κοινής αγοράς της διομηχανίας αζωτούχων και φωσφορούχων λιπασμάτων (ΕΚΑ-λιπάσματα) κατάγγειλε στην Επιτροπή, εξ ονόματος της κοινοτικής διομηχανίας λιπασμάτων, την ύπαρξη τακτικής ντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές ορισμένων

χημικών λιπασμάτων καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής.

Η Επιτροπή εκτίμησε ότι οι πληροφορίες αυτές περιείχαν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που να δικαιολογούν την κίνηση διαδικασίας και με ανακοίνωση που δημοσιεύτηκε στις 26 Φεβρουαρίου 1980 στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (JO C 47, σ. 2) ανάγγειλε την κίνηση διαδικασίας για έρευνα σχετικά με τις εισαγωγές ορισμένων χημικών λιπασμάτων καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού 3017/79 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1979, περί της άμυνας κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της ΕΟΚ (ΕΕ ειδ.

έκδ. 11/017, σ. 67). Τα εν λόγω λιπάσματα στο κοινοτικό δίκαιο προσδιορίζονται ως σύνθετα λιπάσματα διαλύματος ουρίας και νιτρικού αμμωνίου που υπάγονται στη δασμολογική διάκριση ex 31. 02 Γ του κοινού δασμολογίου.

Επειδή κατά την έρευνα η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι εξαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και υπήρχαν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για τη ζημία που είχε προκαλέσει η διάθεση του προϊόντος αυτού στην κατανάλωση εντός της Κοινότητας και επειδή τα συμφέροντά της επέβαλλαν άμεση επέμβαση, με τον κανονισμό 2182/80, της 14ης Αυγούστου 1980 (JO L 212, σ. 43), επέβαλε προσωρινό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων χημικών λιπασμάτων καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής. Ο κανονισμός 3144/80, της 4ης Δεκεμβρίου 1980 (JO L 330, σ. 1) παρέτεινε την ισχύ του προσωρινού αυτού δασμού για περίοδο που δεν υπερέβαινε τους δυο μήνες.

Με τον κανονισμό 349/81, της 9ης Φεβρουαρίου 1981 (EE L 39, σ. 4), το Συμβούλιο θέσπισε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ σε ορισμένα χημικά λιπάσματα καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής. Σύμφωνα με τον κανονισμό, η ζημία που προκλήθηκε στην Κοινότητα από τις εισαγωγές με ντάμπινγκ ήταν ιδιαίτερα αισθητή στη γαλλική βιομηχανία.

Από την επιβολή του δασμού αυτού εξαιρέθηκαν τα προϊόντα εξαγωγής ενός αμερικανού παραγωγού με το αιτιολογικό ότι οι εξαγωγές αυτές δεν αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ.

Με την απόφαση 81/35, της 9ης Φεβρουαρίου 1981 (EE L 39, σ. 35), η Επιτροπή απο-

δέχτηκε τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν στο πλαίσιο της διαδικασίας οι εταιρείες Allied Corporation, Transcontinental Fertilizer Company και Kaiser Aluminium and Chemical Corporation, που εδρεύουν όλες στις Ηνωμένες Πολιτείες, να αυξήσουν τις τιμές τους μέχρι ενός επιπέδου που να αρκεί για την εξάλειψη των περιθωρίων ντάμπινγκ, χωρίς εντούτοις να τα υπερβαίνει. Συνέπεια ήταν το άρθρο 2 του κανονισμού 349/81 να ορίσει ότι ο δασμός αντιντάμπινγκ δεν επιβάλλεται στα λιπάσματα που εξάγουν οι τρεις αυτές εταιρείες.

Στο Bulletin officiel de la concurrence et de la consommation — bulletin officiel des services des prix de la République française (επίσημο δελτίο ανταγωνισμού και κατανάλωσης — επίσημο αγορανομικό δελτίο της Γαλλικής Δημοκρατίας) αριθ. 23, της 12ης Δεκεμβρίου 1981, δημοσιεύθηκαν τρεις αποφάσεις του γαλλικού υπουργείου οικονομικών οι οποίες επέβαλλαν χρηματικές κυρώσεις σε ορισμένες γαλλικές βιομηχανίες του κλάδου λιπασμάτων. Η απόφαση 81-18/DC αφορά την κατάσταση του ανταγωνισμού στον κλάδο της παραγωγής και της εμπορίας λιπασμάτων, η απόφαση 81-19/DC αφορά τη νομιμότητα της πρακτικής της Société du superphosphate (SDS) και η απόφαση 81-20/DC αφορά μια συμφωνία, απόφαση ή περίπτωση εναρμονισμένης πρακτικής που σημειώθηκε στον τομέα της διανομής λιπασμάτων στο département του Indre.

Επικαλούμενες τις αποφάσεις αυτές και τα στοιχεία που περιείχαν, η εταιρεία Demu-fert, που εδρεύει στις Βρυξέλλες, και η ένωση European Fertilizer Import Association (EFIA) με επιστολές, αντίστοιχα, της 1ης και της 22ας Φεβρουαρίου 1982, ζήτησαν από την Επιτροπή να επανεξετάσει τον κανονισμό 349/81 και την απόφασή της περί αποδοχής των δεσμεύσεων σχετικά με τα λιπάσματα διαλύματος αζώτου· η εται-

ρεία Allied Corporation, με επιστολή της 24ης Μαρτίου 1982, υπέβαλε ανάλογο αίτημα. Με έγγραφο της 22ας Μαρτίου 1982 η Επιτροπή απέρριψε τις αιτήσεις της Demufert και της EFIA.

Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 5 Μαΐου 1982 (υπόθεση 141/82), η εταιρεία Demufert άσκησε προσφυγή κατά της Επιτροπής με την οποία ζητούσε κυρίως την ακύρωση της απόφασής της να μη διενεργήσει την επανεξέταση που είχε ζητηθεί· η υπόθεση αυτή διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου με διάταξη της 9ης Νοεμβρίου 1983 ύστερα από παραίτηση της προσφεύγουσας.

Στις 16 Ιουλίου 1982 η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση περί επανεξέτασης του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που είχε επιβληθεί επί των εισαγωγών ορισμένων χημικών λιπασμάτων καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής (ΕΕ C 179, σ. 4).

Στη συνέχεια οι εταιρείες Allied, Transcontinental και Kaiser υπαναχώρησαν από τις δεσμεύσεις τους, οι μεν Allied και Transcontinental με επιστολές της 7ης Ιουνίου και της 2ας Ιουλίου, αντίστοιχα, η δε Kaiser με τηλετύπημα της 23ης Ιουλίου 1982.

Κατόπιν των υπαναχωρήσεων αυτών, η Επιτροπή, με τον κανονισμό της 1976/82, της 19ης Ιουλίου 1982 (ΕΕ L 214, σ. 7), περί επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων χημικών λιπασμάτων καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, επέβαλε δασμό επί των εν λόγω λιπασμάτων που εξήγαγαν οι Allied και Transcontinental, και με τον κανονισμό 2302/82, περί τροποποίησης του κανονισμού 1976/82 (ΕΕ L 246, σ. 5), επέβαλε δασμό αντιντάμπινγκ που αφορούσε, πέρα από τις Allied και Transcontinental, επίσης την εταιρεία Kaiser. Το ποσοστό του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ για τις Allied και Transcontinental παραμένει καθο-

ρισμένο στο 6,5 %· όσον αφορά την Kaiser είναι 5 %.

II — Έγγραφο διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

Οι εταιρείες Allied Corporation, Demufert και Transcontinental Fertilizer Company άσκησαν στις 22 Σεπτεμβρίου 1982 προσφυγή ακυρώσεως των κανονισμών 1976/82 και 2302/82 και αγωγή αποζημίωσης· η έγγραφη στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου φέρει τον αριθμό 239/82.

Η εταιρεία Kaiser Aluminium and Chemical Corporation άσκησε προσφυγή με το ίδιο αντικείμενο στις 15 Οκτωβρίου 1982· η έγγραφη αυτή φέρει τον αριθμό 275/82.

Με τις δύο προσφυγές, που αμφότερες έχουν τα ίδια αιτήματα, οι προσφεύγουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- 1) να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και δάσιμη·
- 2) κατά συνέπεια:
 - α) να ακυρώσει τον κανονισμό 1976/82 της Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 1982, περί επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων χημικών λιπασμάτων καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και τον κανονισμό 2302/82 της Επιτροπής, της 18ης Αυγούστου 1982, περί τροποποίησης του εν λόγω κανονισμού 1976/82·
 - β) να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει σε κάθε προσφεύγουσα ως αποζημίωση το ποσό των 10 000 000 FB (δέκα εκατομμυρίων βελγικών φράγκων), με τη ρητή επιφύλαξη

μεταβολής του ποσού κατά τη διάρκεια της δίκης, προσανζήμένο με τόκους υπερημερίας βάσει επιτοκίου 12,5 % από της ημέρας ασκήσεως της προσφυγής και ημέρας της πραγματικής καταβολής·

γ) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Με διάταξη της 15ης Δεκεμβρίου 1982, το Δικαστήριο αποφάσισε να ενώσει και να συνεκδικάσει τις υποθέσεις 239/82 και 275/82 προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής απόφασης.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει τις προσφυγές ως απαράδεκτες και, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμες·
- να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Η έγγραφη διαδικασία διεξήχθη κανονικά.

Η Επιτροπή έκρινε ότι η υπόθεση θίγει σοβαρά ζητήματα αρχής όσον αφορά το παραδεκτό και με έγγραφο της 17ης Ιανουαρίου 1983 ζήτησε από το Δικαστήριο να λάβει απόφαση σε ολομέλεια.

Με απόφαση της 15ης Ιουνίου 1983, το tribunal de commerce (εμποροδικείο) των Βρυξελλών κήρυξε την εταιρεία Demufert σε πτώχευση και διόρισε ως σύνδικο τον Michel Levy Morelle. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Σεπτεμβρίου 1983 ο σύνδικος δήλωσε ότι συνεχίζει τη δίκη που είχε κινήσει αρχικά η πτωχεύσασα εταιρεία.

Μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε να

προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

Το Δικαστήριο κάλεσε τους διαδίκους να αναπτύξουν προφορικά κατά τη συζήτηση μόνο τα θέματα ουσίας. Κάλεσε την Επιτροπή να εξετάσει ειδικότερα στις προφορικές της παρατηρήσεις τρία ζητήματα που της ανακοίνωσε εγγράφως.

III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων κατά την έγγραφη διαδικασία

A — Εξέταση ορισμένων πραγματικών περιστατικών

Πριν από την εξέταση των ζητημάτων παραδεκτού και ουσίας που ανακύπτουν από τις προσφυγές και αγωγές ακυρώσεως και αποζημιώσεως, οι διάδικοι εκθέτουν και σχολιάζουν ορισμένα πραγματικά περιστατικά που υποκρύπτονται της διαφοράς.

Κατά τους *προσφεύγοντες*, ο κανονισμός 349/81, για τη θέσπιση οριστικού δασμού αντιτάμπινγκ, στηρίζεται κυρίως στην κατάσταση που υφίσταται στη γαλλική αγορά που είναι σαφώς η σημαντικότερη στην Κοινότητα για τα λιπάσματα αζωτούχου διαλύματος. Η Επιτροπή ισχυρίζεται βέβαια ότι για την εκτίμηση της ζημίας που ελικαλέστηκαν οι κοινοτικοί παραγωγοί είχε λάβει επίσης υπόψη τη γερμανική αγορά. Δεν πρέπει να διαφεύγει όμως της προσοχής ότι η αγορά αυτή αντιπροσωπεύει μόνο 7 έως 8 % του συνόλου της κοινοτικής αγοράς, σε σχέση με το 68 έως 70 % της γαλλικής αγοράς· στη Γερμανία εξάλλου υπάρχει επίσης εναρμονισμένη πρακτική για τις τιμές των εν λόγω λιπασμάτων, όπως αποδεικνύεται συγκεκριμένα από τον πίνακα που επισυνάπτεται στην καταγγελία της CMC-Engrais (ΕΚΑ-λιπάσματα) και τον πίνακα που ισχύει στην αγορά όπου σημειώνονται ίδιες τιμές και ίδιοι όροι για τους τρεις μοναδικούς γερμανούς παραγωγούς αζώτου. Πρέπει να

σημειωθεί επίσης ότι ο κανονισμός 349/81 αναφέρει ρητά, όσον αφορά την επικαλούμενη ζημία, ότι έχει ληφθεί ειδικότερα υπόψη η γαλλική βιομηχανία.

Η *Επιτροπή* δεν αμφισβητεί ότι η γαλλική αγορά αποτελεί τη σημαντικότερη αγορά της Κοινότητας, αλλά επιμένει ότι για την εκτίμηση της ζημίας έλαβε επίσης υπόψη την κατάσταση στη γερμανική αγορά. Αποκρούει έντονα την ύπαρξη συμφωνιών, αποφάσεων ή περιπτώσεων εναρμονισμένης πρακτικής για τις τιμές στη Γερμανία και προτείνει να προσκομίσει στο δικαστήριο όλα τα σχετικά χρήσιμα πληροφορικά στοιχεία.

Οι *προσφεύγοντες* υποστηρίζουν ότι κατά τη διαδικασία που κατέληξε στον κανονισμό 349/81, οι κοινοτικές αρχές έσφαλαν ως προς την πραγματική κατάσταση της γαλλικής αγοράς. Από τις σχετικές με τον ανταγωνισμό αποφάσεις του γαλλικού υπουργείου οικονομικών και ειδικότερα από την απόφασή του 81-18/DC προκύπτει ότι οι πέντε κύριοι γάλλοι παραγωγοί, που προκάλεσαν την καταγγελία, εξασφαλίζουν συνολικά 70 % περίπου της γαλλικής παραγωγής λιπασμάτων και σχεδόν το σύνολο απλών αζωτούχων λιπασμάτων. Οι εταιρείες αυτές ανέλαβαν συντονισμένη δράση από το Δεκέμβριο 1976 έως τον Αύγουστο 1978 στο θέμα των όρων πώλησης και του ποσοστού προμήθειας που χορηγείται στους πελάτες· από τον Αύγουστο 1978 έως το Μάιο 1980 είχαν ακολουθήσει επίσης συστηματική πολιτική για ίδιους πίνακες τιμών και όρων πώλησης. Κατά τις περιόδους 1978/79 και 1979/80, η συντονισμένη αυτή δράση είχε ως στόχο και αποτέλεσμα τη νόθευση του ανταγωνισμού και την ενθάρρυνση για τεχνητή αύξηση των τιμών ορισμένων λιπασμάτων. Η παράνομη

αυτή συμπεριφορά είχε αποδειχθεί και οδήγησε σε χρηματικές κυρώσεις εκ μέρους των γαλλικών αρχών, κατά των οποίων άλλωστε οι ενδιαφερόμενες δεν άσκησαν κανένα ένδικο μέσο. Οι ίδιοι οι διαμαρτυρούμενοι γάλλοι συνεπώς έχουν παραβεί τους κανόνες του ανταγωνισμού και θέλησαν να προστατεύσουν με κανονισμό αντιντάμπινγκ τιμές τεχνητά νοθευμένες. Πρόθεσή τους ήταν να εξαλείψουν τον ενδοκοινοτικό ανταγωνισμό με τη δημιουργία Cartel σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο. Η διαδικασία αντιντάμπινγκ, υπό τον μανδύα της προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού, χρησιμοποιήθηκε προκειμένου να προστατευθούν κατά των λιπασμάτων σε διάλυμα καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών.

Η *Επιτροπή* αιτιάζεται στις προσφεύγουσες ότι δεν απέδειξαν ότι οι καταγγελλόμενες πρακτικές μπορούσαν να παραποιήσουν τις έρευνες που προηγήθηκαν της επιβολής αντιντάμπινγκ. Οι πρακτικές από το 1976 έως το 1978 δεν μπορούσαν να ασκήσουν καμιά επιρροή επί των ερευνών που διεξήχθησαν για τα έτη 1979 και 1980. Όσον αφορά την περίοδο 1978/80, πρέπει να σημειωθεί ότι η γαλλική απόφαση 81-19/DC αφορά φωσφορούχα λιπάσματα, ενώ οι κοινοτικοί κανονισμοί αναφέρονται σε αζωτούχα λιπάσματα. Η απόφαση 81-20/DC έχει περιορισμένο χαρακτήρα από γεωγραφική και χρονική άποψη· αφορά μόνο ένα γαλλικό *departement* και έχει υπόψη της πρακτικές που είχαν παύσει στις αρχές του έτους 1979, έτσι ώστε δεν μπορούσε να έχει καμιά επιρροή στις έρευνες της Επιτροπής. Η απόφαση 81-18/DC αφορά την αγορά λιπασμάτων στο σύνολό της, ενώ το μέτρο αντιντάμπινγκ έχει επιβληθεί μόνο στα αζωτούχα λιπάσματα σε διάλυμα. Δεν αρκεί να γίνεται λόγος για τεχνητή αύξηση των τιμών ορισμένων λιπασμάτων· οι προσφεύγουσες έπρεπε να αποδείξουν ότι τέτοια περίπτωση συνέτρεχε για τα αζωτούχα λιπάσματα σε διάλυμα. Έπειτα όφειλαν να

αποδείξουν ότι οι αυξήσεις αυτές άσκησαν αξιοσημείωτη επιρροή στην εξακρίβωση εκ μέρους των κοινοτικών αρχών του περιθωρίου μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας των εν λόγω λιπασμάτων όπως επίσης και την ύπαρξη για την κοινοτική διομηχανία σημαντικής ζημίας που προκάλεσαν οι εισαγωγές από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Αν δεν υπήρχαν οι πρακτικές που αναφέρονται στις αποφάσεις, οι γαλλικές τιμές θα ήσαν ακόμη χαμηλότερες και για το λόγο αυτό οι ζημιές ακόμη πιο σοβαρές. Εν πάση περιπτώσει, το γεγονός ότι ορισμένοι παραγωγοί λιπασμάτων έχουν παραβεί τους κανόνες του ανταγωνισμού δεν έχει ως συνέπεια να είναι απαράδεκτη μια καταγγελία τους.

Κατά τους *προσφεύγοντες*, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η Επιτροπή αγνοούσε την κατάσταση που αποκαλύπτεται από την απόφαση 81-18/DC· δεν μπορεί επομένως η Επιτροπή να μην της αποδίδει καταρχήν καμιά σημασία. Για την εκτίμηση της υποτιθέμενης ζημίας δεν μπορούν να λαμβάνονται ως βάση οι τιμές που ισχύουν στο μέσον της περιόδου χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι εκπτώσεις και οι προμήθειες που επιστρέφονται στο τέλος της περιόδου και οι οποίες αναφέρονται στη γαλλική απόφαση. Η Επιτροπή δεν προσκόμισε το γαλλικό φάκελο της απόφασης 81-18/DC ούτε απέδειξε καν ότι τον έχει εξετάσει. Η απόφαση 81-18/DC αφορά κυρίως τον τομέα των αζωτούχων λιπασμάτων και περιέχει πολλές διαπιστώσεις σχετικά με συμφωνίες, αποφάσεις και περιπτώσεις εναρμονισμένης πρακτικής για τις τιμές των απλών αζωτούχων λιπασμάτων. Οι διαπιστώσεις αυτές ισχύουν επίσης για τα αζωτούχα λιπάσματα σε διάλυμα. Στο Κοινό Δασμολόγιο, όπως άλλωστε και στις γαλλικές στατιστικές, είναι γνωστοί τέσσερις μόνο κλάδοι χημικών λιπασμάτων: φωσφορικά, καλιούχα, μίγματα και αζω-

τούχα, μεταξύ των οποίων και τα αζωτούχα διαλύματα. Δεν έχει επομένως καμιά έννοια η διάκριση μεταξύ των διαφόρων τύπων αζωτούχων λιπασμάτων. Εναπόκειται καταρχήν στην Επιτροπή να προσκομίσει το γαλλικό φάκελο για να αποδείξει ότι τα πραγματικά στοιχεία που περιέχονται και τα οποία η ίδια είχε αγνοήσει κατά τις έρευνες δεν τις έχουν αλλοιώσει. Δεν μπορεί εξάλλου να γίνει δεκτή η επιχειρηματολογία κατά την οποία, αν δεν υπήρχαν συμφωνίες, αποφάσεις και περιπτώσεις εναρμονισμένης πρακτικής για τις τιμές τότε οι τιμές θα ήσαν ακόμη πιο χαμηλές και οι ζημιές ακόμη σοβαρότερες· έστω και αν η παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού δεν επηρεάζει το παραδεκτό της καταγγελίας που υποβλήθηκε, εντούτοις επηρεάζει το δάσιμό της.

Η *Επιτροπή* απαντά ότι και αν ακόμη αγνόησε τις γαλλικές αποφάσεις κατά την έκδοση του κανονισμού 349/81, τις είχε βέβαια πληροφορηθεί κατά την έκδοση των προσβαλλομένων κανονισμών διότι η επιχείρηση Allied, Demufert και Fertilizer τις είχαν επικαλεστεί στην αίτησή τους για επανεξέταση. Άλλωστε, πριν από τον κανονισμό 349/81 είχαν διενεργηθεί έρευνες στους γάλλους παραγωγούς οι οποίες είχαν αποδώσει συγκεκριμένα στοιχεία σχετικά με τις εφαρμοζόμενες τιμές, λαμβανομένου υπόψη του συστήματος εκπτώσεων και προμηθειών.

Η απόφαση 81-18/DC αφορούσε τον κλάδο των λιπασμάτων γενικά. Εξάλλου, ήταν εντελώς δυνατό να γίνει διάκριση μεταξύ των αζωτούχων λιπασμάτων σε στερεά κατάσταση και σε διάλυμα.

Δεν εναπόκειται στην Επιτροπή να προσκομίσει την αρνητική απόδειξη ότι τα πραγματικά περιστατικά που σημειώνονται στην απόφαση δεν ήταν τέτοιας φύσης που να αλλοιώνουν τις έρευνές της. Για να αποδείξει ότι πράγματι οι γάλλοι παραγωγοί είχαν υποστεί ζημία, αρκούσε η Επιτροπή να αποδείξει ότι οι εισαγωγές των εν λόγω προϊόντων είχαν αυξηθεί σημαντικά προκαλώντας μείωση της γαλλικής παραγωγής και συρρίκνωση του μεριδίου της στην αγορά και/ή καταλήγοντας σε πωλήσεις με ζημία. Η ύπαρξη ζημίας μπορεί να αποδειχθεί εφόσον οι εισαγωγές οι οποίες διενεργούνται με ντάμπινγκ και αυξάνονται σημαντικά προκαλούν είτε μείωση της κοινοτικής παραγωγής είτε συμπίεση των τιμών και των κερδών. Η ύπαρξη ζημίας δεν συνδέεται κατ' ανάγκη με το γεγονός ότι οι κοινοτικές τιμές είναι ανώτερες των τιμών των εισαγωγέων.

B — Οι προσφυγές ακυρώσεως

Παραδεκτό των προσφυγών

Παραδεκτό της προσφυγής Demufert

Η *Επιτροπή* υποστηρίζει ότι η εταιρεία Demufert έχει την ιδιότητα του ανεξάρτητου εισαγωγέα. Δεν προσδιορίζεται ονομαστικά στους προσβαλλόμενους κανονισμούς οι οποίοι έχουν έναντι της χαρακτηρισμό μέτρων γενικής ισχύος υπό την έννοια του άρθρου 189, παράγραφος 2, της Συνθήκης. Επειδή στόχος των κανονισμών είναι να επιβάλλουν δασμό αντιντάμπινγκ επί των υγρών αζωτούχων λιπασμάτων καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών, έχουν εφαρμογή επί καταστάσεων που προσδιορίζονται αντικειμενικά και συνεπάγονται έννομα αποτελέσματα για κατηγορίες προσώπων στις οποίες γίνεται γενική και αφηρημένη αναφορά. Η ανάλυση αυτή δεν ανατρέπεται από τον ισχυρισμό ότι η

προσφεύγουσα δρίσκεται σε πραγματική εξάρτηση έναντι της εταιρείας Allied.

Είναι αλυσιτελές το επιχείρημα σύμφωνα με το οποίο οι εισαγωγές των εν λόγω προϊόντων αποτελούν κλειστή κατηγορία της οποίας τα μέλη είναι γνωστά στην Επιτροπή· αν οι εξεταζόμενοι κανονισμοί θίγουν την προσφεύουσα, αυτό οφείλεται μόνο στην αντικειμενική της ιδιότητα ως εισαγωγέα του εν λόγω προϊόντος.

Στην πρόσφατη νομολογία του δικαστηρίου σημειώνεται ότι η κανονιστική φύση μιας πράξης δεν αίρεται από τη δυνατότητα να προσδιορίζεται ο αριθμός ή η ταυτότητα των υποκειμένων δικαίου επί των οποίων έχει εφαρμογή η πράξη, εφόσον εφαρμόζεται δύναμιε αντικειμενικής νομικής ή πραγματικής κατάστασης η οποία καθορίζεται από την πράξη. Το Δικαστήριο σημείωσε ότι οι εισαγωγείς δικαιούνται να προσβάλλουν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων τις ατομικές πράξεις που λαμβάνουν οι εθνικές αρχές για την εφαρμογή ενός κοινοτικού κανονισμού· το γεγονός ότι η προσφεύγουσα υποχρεούται ενδεχομένως να προσφύγει στα δικαστήρια περισσότερων χωρών δεν είναι ικανό να ανατρέψει τη λύση αυτή.

Η *προσφεύγουσα Demufert* δηλώνει ότι επαφίεται στην κρίση του δικαστηρίου ως προς το παραδεκτό της προσφυγής της.

Ενδείκνυται εντούτοις να ληφθούν υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

Οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί έχουν υπόψη τους ρητά την εταιρεία Allied η Demufert όμως εισάγει αποκλειστικά και απευθείας προϊόντα που προέρχονται από την Allied ελλείπει βέβαια νομική εξάρτηση αλλά υπάρχει αναμφίβολα εκ των πραγμάτων οικονομική εξάρτηση.

Εφόσον η προσφεύγουσα εισάγει λιπάσματα σε πέντε διαφορετικά κράτη μέλη, το απαράδεκτο της προσφυγής της θα την εξαναγκάσει να προσφύγει σε πέντε διαφορετικά εθνικά δικαστήρια τα οποία ενδεχομένως θα οδηγηθούν στην υποβολή προδικαστικών ερωτημάτων. Υπό τις συνθήκες αυτές είναι ακόμη δυνατόν να γίνεται λόγος για αποτελεσματική δικαστική προστασία των δικαιωμάτων της;

Αν οι άλλες προσφυγές κριθούν παραδεκτές, ποια θα ήταν η σημασία της διάκρισης μεταξύ των προσφυγών αυτών και της προσφυγής της εταιρείας Demufert η οποία είναι η κύρια ενδιαφερόμενη ως οφειλέτης των επίδικων δασμών;

Παραδεκτό των άλλων προσφυγών

Η *Επιτροπή*, χωρίς να προτείνει τυπική ένσταση, εκφράζει αμφιβολίες ως προς το παραδεκτό της προσφυγής που έχουν ασκήσει οι εξαγωγικές εταιρείες. Οι κανονισμοί 2182/80 και 349/81 έχουν επιβάλει προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ, στη συνέχεια οριστικό, επί του συνόλου των εισαγωγών αζωτούχων λιπασμάτων σε διάλυμα καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών· μοναδικός στόχος των προσβαλλόμενων κανονισμών είναι να καταργήσουν τις απαλλαγές από τις οποίες είχαν επωφεληθεί οι προσφεύγουσες και να τις υπαγάγουν στο γενικό σύστημα το οποίο είχε θεσπιστεί προηγουμένως. Οι προσβαλλόμενες πράξεις, συμπληρώνοντας το βασικό κανονισμό, έχουν την ίδια νομική φύση· δεν αφορούν περισσότερο άμεσα και ατομικά τις προσφεύγουσες από όσο αφορούσε τους άλλους εξαγωγείς του εν λόγω προϊόντος ο κανονισμός 349/81.

Διαφορετικός συλλογισμός οδηγεί στην προνομιακή μεταχείριση των εξαγωγέων

που είχαν αναλάβει, και έπειτα υπαναχώρησαν, υποχρεώσεις σε σχέση με τους εξαγωγείς στους οποίους είχαν επιβληθεί ευθύς εξαρχής δασμοί αντιντάμπινγκ.

Οι κοινοτικοί κανονισμοί αντιντάμπινγκ αποτελούν μέσο εμπορικής πολιτικής που προορίζεται να προστατεύσει την Κοινότητα κατά ορισμένων εισαγωγών από τρίτες χώρες· δεν απευθύνεται εναντίον μερικών καθορισμένων επιχειρήσεων, έστω και αν η πολιτική τιμών που εφαρμόζουν οι εξαγωγικές επιχειρήσεις έχει αποτελέσει θεμελιώδες στοιχείο για τη θέσπισή τους. Στις υποθέσεις ντάμπινγκ με τις οποίες έχει ασχοληθεί μέχρι σήμερα το Δικαστήριο, η προσφυγή κρίθηκε παραδεκτή λόγω των εντελώς ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των προσβαλλόμενων πράξεων οι οποίες εμφάνιζαν έναντι των προσφευγόντων τη φύση ειδικού ατομικού μέτρου ή συμπληρωματικής κύρωσης. Το Δικαστήριο έχει επιφυλαχθεί να λάβει θέση επί του χαρακτήρα που μπορεί να εμφανίζει η θέσπιση δασμού αντιντάμπινγκ σε άλλες περιπτώσεις. Η εξατομίκευση των εξαγωγέων στο πλαίσιο της προκαταρκτικής έρευνας δεν επιτρέπει να θεωρηθεί ότι οι κανονισμοί τούς αφορούν άμεσα και ατομικά: κατά το Δικαστήριο, η διάκριση μεταξύ κανονισμού και απόφασης στηρίζεται στη φύση και στα έννομα αποτελέσματα της πράξης και όχι στις διαδικαστικές λεπτομέρειες της έκδοσής της.

Για τη φύση των εξεταζόμενων κανονισμών φαίνεται πως δεν υπάρχει ομοφωνία. Θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι η θέσπιση δασμού συνιστά κύρωση κατά εξαγωγή που έχει αποδειχθεί ότι έχει μετέλθει πρακτική ντάμπινγκ· κατά την αντίληψη αυτή ο κανονισμός εξατομικεύει τον εισαγωγέα λόγω της προκαταρκτικής έρευνας και των αιτιολογικών σκέψεων και ο εξαγωγέας νομιμοποιείται να προσβάλει το μέτρο που έχει ληφθεί. Σε μια από τις υποθέσεις ντάμπινγκ ο γενικός εισαγγελέας

αναφέρθηκε στο μεικτό χαρακτήρα του επίδικου κανονισμού. Η αντίληψη αυτή επιφέρει τον κίνδυνο να παρέχονται παράλληλα ένδικα μέσα ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων και ενώπιον του Δικαστηρίου με συνέπεια τις διαδικαστικές περιπλοκές και τον κίνδυνο διαστάσεων της νομολογίας.

Οι εξαγωγείς βέβαια δεν μπορούν να προσφύγουν οι ίδιοι ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων· το ένδικο μέσο της άμεσης προσφυγής φαίνεται πιο ικανοποιητικό από την άποψη της έννομης προστασίας. Αν όμως κριθεί παραδεκτή μια άμεση προσφυγή των επιχειρήσεων εξαγωγής ενώπιον του Δικαστηρίου, το αποτέλεσμα θα είναι τα μέτρα αντιντάμπινγκ να αποκτήσουν διπλό χαρακτήρα, χαρακτήρα αποφάσεων έναντι των επιχειρήσεων για τις οποίες έχει διενεργηθεί έρευνα και οι οποίες αναφέρονται στους κανονισμούς και χαρακτήρα καθαρά κανονιστικών πράξεων έναντι όλων των άλλων υποκειμένων δικαίου που θίγονται από αυτές. Σε μια υπόθεση που αφορούσε τον αγροτικό τομέα το Δικαστήριο δεν δέχτηκε έναν τέτοιο «διττό χαρακτήρα».

Προκειμένου περί της διαφοράς μεταξύ γενικού και ειδικού ποσοστού — ζήτημα που αφορά ιδιαίτερα την εταιρεία Kaiser, στην οποία επιβλήθηκε δασμός αντιντάμπινγκ χαμηλότερος του γενικού ποσοστού — διαπιστώνεται ότι το γεγονός αυτό δεν σημαίνει ότι η εν λόγω επιχείρηση θίγεται ατομικά από την έννοια του άρθρου 173, παράγραφος 2, της Συνθήκης, διότι η δυνατότητα να προσδιοριστεί ο αριθμός ή η ταυτότητα των υποκειμένων δικαίου επί των οποίων έχει εφαρμογή δεν αίρει την κανονιστική φύση της πράξης.

Το παραδεκτό των προσφυγών εμφανίζεται ακόμη περισσότερο αμφίβολο καθώς στρέφονται κατά της επιβολής προσωρινού

δασμού. Η θέσπιση τέτοιου μέτρου δεν παράγει έννομα αποτελέσματα καθώς αυτά γεννώνται κατά το χρόνο που εκδίδεται η οριστική πράξη. Σε πρόσφατη υπόθεση ανταγωνισμού το Δικαστήριο αποφάσισε ότι προσδλητές πράξεις αποτελούν μόνο τα μέτρα που καθορίζουν οριστικά μετά το πέρας της διαδικασίας τη θέση της Επιτροπής ή του Συμβουλίου και όχι τα ενδιάμεσα μέτρα· οι προσωρινοί δασμοί όμως δεν είχαν καταβληθεί οριστικά. Πρόκειται για ενδιάμεσο μέτρο, ασφαλιστικού χαρακτήρα, στο οποίο ακολουθεί έρευνα μετά το πέρας της οποίας το Συμβούλιο αποφασίζει αν ενδείκνυται να επικυρωθεί η θέσπισή του παρακρατώντας οριστικά τα ποσά που έχουν κατατεθεί ως εγγύηση.

Κατά τους *προσφεύγοντες*, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί το παραδεκτό της προσφυγής τους.

Κακώς η Επιτροπή ανάγει τη συζήτηση στο πεδίο του παραδεκτού των προσφυγών κατά των δασμών αντιντάμπινγκ γενικά, χωρίς να διακρίνει την περίπτωση του γενικού ποσοστού από την περίπτωση ειδικού ποσοστού.

Κακώς η Επιτροπή θεωρεί τις προσβαλλόμενες πράξεις ως βασικούς κανονισμούς που θεσπίζουν δασμό αντιντάμπινγκ για καθορισμένο προϊόν· όλες οι αποφάσεις που επικαλείται αφορούν αυτό το είδος πράξεων. Εν προκειμένω όμως οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι ειδικοί κανονισμοί οι οποίοι αφορούν ρητά και αποκλειστικά τις προσφεύγουσες.

Το Δικαστήριο έχει κρίνει παραδεκτή μια προσφυγή ακύρωσης που άσκησε ιδιώτης κατά πράξεως η οποία, παρόλο που είχε εκδοθεί υπό τη μορφή κανονισμού συνιστά

στην πραγματικότητα απόφαση που τον αφορά άμεσα και ατομικά. Επιλέγοντας απλά ως μορφή της πράξης τον κανονισμό, δεν μπορεί να μεταβληθεί η φύση της εξεταζόμενης πράξης. Οι εν λόγω κανονισμοί όμως συνιστούν πράγματι αποφάσεις που αφορούν άμεσα, ατομικά και αποκλειστικά τις προσφεύγουσες, τόσο ως προς τη γενεσιουργό αιτία, δηλαδή την υπαναχώρηση από τις δεσμεύσεις, όσο και ως προς το διατακτικό.

Επικουρικά, οι προσφεύγουσες εξετάζουν το ζήτημα του παραδεκτού προσφυγής κατά δασμών αντιντάμπινγκ γενικά.

Δεν υπάρχει αμφισβήτηση ότι παραδεκτάς οι εξαγωγείς προσβάλλουν απευθείας τον κανονισμό που θεσπίζει ένα τέτοιο δασμό.

Μάταια προσπαθεί η Επιτροπή να συσχετίσει τους προσβαλλόμενους κανονισμούς με το βασικό κανονισμό 394/81. Η θέσπιση προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ σε δάρος των μερών που υπαναχώρησαν από την υποχρέωσή τους δεν μπορεί να αποτελέσει την αυτόματη συνέπεια ή αυτοδικαίως την κύρωση της υπαναχώρησης αυτής. Από το άρθρο 10, παράγραφος 6, του κανονισμού 3017/79 προκύπτει ότι η θέσπιση προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ, κατόπιν της υπαναχώρησης από δεσμευση που είχε αναλάβει μια επιχείρηση, υπόκειται στον όρο ότι τα συμφέροντα της Κοινότητας επιβάλλουν τη θέσπιση τέτοιου δασμού, πράγμα το οποίο συνεπάγεται κατ' ανάγκη την εξακρίβωση για την ύπαρξη των προϋποθέσεων του ντάμπινγκ και για ζημία υπό την έννοια του άρθρου 4 του ποπάνω κανονισμού, βάσει των διαθέσιμων στοιχείων. Επειδή οι προσβαλλόμενες πράξεις αλοχωρίζονται από το βασικό κανονισμό και είναι αυτόνομες έναντι του, μπορούν να φέρουν το στίγμα της παρανομίας που τις δαρύνει. Οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί μπορούν το πολύ να συσχετισθούν με το άρθρο 2 του κανονισμού 349/81, διάταξη η οποία απαλλάσσει από το δασμό αντιντάμπινγκ τις προσφεύγουσες που προσδιορίζονται ονομαστικά. Επειδή οι προσβαλλόμενες πράξεις προορίζονται μόνο για τις προσφεύγουσες και αφορούν τη δική τους κατάσταση, η προσφυγή τους είναι παραδεκτή.

Πράγματι, οι κανονισμοί του τύπου αυτού αφορούν τους εξαγωγείς όχι μόνο λόγω του γεγονότος ότι είχαν αναμιχθεί στην προκαταρκτική έρευνα, αλλά λόγω μιας κατάστασης που τους αφορά προσωπικά και η οποία επιβάλλει την έκδοσή του εν λόγω κανονισμού. Η κατάσταση τους διαφέρει από την κατάσταση των εισαγωγέων οι οποίοι, κατά το Δικαστήριο, θίγονται λόγω και μόνο της αντικειμενικής τους ιδιότητας ως εισαγωγέων του εν λόγω προϊόντος· είναι ενδιαφερόμενοι λόγω υποκειμενικής ιδιότητας ενόψει καθορισμένης συμπεριφοράς, δηλαδή της πρακτικής ντάμπινγκ. Εν προκειμένω άλλωστε ο κανονισμός 349/81 απάλλαξε ονομαστικά έναν εξαγωγέα διότι δεν του αποδόθηκε καμιά πρακτική ντάμπινγκ· αφορά επομένως κατ' ανάγκη άμεσα ή έμμεσα αυτούς που υποτίθεται ότι επιδίδονται στην πρακτική αυτή.

Πρέπει να ληφθεί επίσης υπόψη το γεγονός ότι οι εξαγωγείς αδυνατούν να προσβάλλουν οι ίδιοι τους δασμούς αντιντάμπινγκ ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, ότι μπορούν το πολύ να ασκήσουν πρόσθετη παρέμβαση υπέρ των εισαγωγέων και ότι το άμεσο ένδικο μέσο εγγυάται καλύτερα την έννομή τους προστασία.

Επί της ουσίας

Πρώτος λόγος ακυρώσεως

Οι *προσφεύγοντες* επικαλούνται παράβαση της Συνθήκης ΕΟΚ, συγκεκριμένα του άρθρου 190, του κανονισμού 3017/79, συγκεκριμένα των άρθρων του 4, 10, παράγραφος 6, και 11, και παράβαση ουσιάδους τύπου καθόσον οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν είναι ή, τουλάχιστον, δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένες κατά νόμο.

α) Κατά νόμο, αναφέρεται ότι για να μπορεί το Δικαστήριο να ασκεί δικαστικό έλεγχο δεν αρκεί να εκτίθεται η αιτιολογία που επιβάλλεται από το άρθρο 190· πρέπει να είναι επαρκής, συνεπής και λυσιτελής.

Κατά τα άρθρα 4, 10, παράγραφοι 6 και 11, του κανονισμού 3017/79, για τη θέσπιση δασμού αντιντάμπινγκ προϋποτίθεται ότι έχει εξακριβωθεί, πέρα από την πρακτική ντάμπινγκ, η ύπαρξη ζημίας η οποία συνίσταται είτε σε σημαντική ζημία στην κοινοτική παραγωγή είτε σε αισθητή καθυστέρηση της δημιουργίας αυτής της παραγωγής καθώς και η ανάγκη κοινοτικής ενέργειας για την προστασία των συμφερόντων της Κοινότητας. Τα τρία αυτά σημεία πρέπει να αιτιολογούνται.

Και αν υποτεθεί ακόμη ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις στηρίζονται αποκλειστικά στο άρθρο 10, παράγραφος 6, του κανονισμού 3017/79, η υποχρέωση για αιτιολόγηση δεν πρέπει να περιορίζεται μόνο στην αναφορά στα συμφέροντα της Κοινότητας. Η εν λόγω διάταξη σημειώνει ότι η Επιτροπή εφαρμόζει «αν είναι ανάγκη» προσωρινά μέτρα.

Οι προσβαλλόμενες πράξεις αναφέρονται συγκεκριμένα στο άρθρο 10 του κανονισμού 3017/79 το οποίο πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο του και να εξετασθεί σε συνδυασμό με άλλες διατάξεις του κανονισμού αυτού.

Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, περί της αρχής της επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ, και κατά το άρθρο 11, που αφορά ειδικότερα τους προσωρινούς δασμούς, είναι δυνατή η θέσπιση των μέτρων αυτών μόνον αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που αφορούν τα συμφέροντα της Κοινότητας, το ντάμπινγκ και τη συνεπαγόμενη ζημία.

Η αιτιολόγηση αποσκοπεί να παράσχει στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να ασκήσει δικαστικό έλεγχο και να εκθέσει στους ενδιαφερόμενους με σαφήνεια και ακρίβεια τους λόγους στους οποίους στηρίζεται η πράξη. Προκειμένου περί ατομικών αποφάσεων η αιτιολόγηση πρέπει να είναι ιδιαίτερα αυστηρή.

Ο ισχυρισμός ότι συντρέχει περίπτωση επείγοντος δεν μπορεί να προδληθεί για να καταστεί χωρίς ουσία η υποχρέωση αιτιολόγησης· πρέπει να αιτιολογηθεί η ίδια η προϋπόθεση του επείγοντος· αφού αναγνωριστεί ότι συντρέχει περίπτωση επείγοντος, η Επιτροπή οφείλει να αναφέρει τους λόγους που επιβάλλουν τα ιδιαίτερα αυστηρά μέτρα τα οποία συνεπάγεται η θέσπιση προσωρινών δασμών.

Οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν εντάσσονται στο πεδίο μιας πάγιας τακτικής για τη λήψη αποφάσεων σύμφωνα με την οποία απαιτείται μόνο συνοπτική αιτιολόγηση. Η άποψη περί αυτοματισμού μεταξύ της υπαναχώρησης από υποχρεώσεις που είχαν αναληφθεί και της θέσπισης προσωρινών δασμών δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Η Επιτροπή τείνει άλλωστε να συγχέει έλλειψη ή ανεπάρκεια αιτιολόγησης και συνοπτική αιτιολόγηση.

β) Ως προς τα πραγματικά περιστατικά, διαπιστώνεται ότι η αιτιολόγηση των προσβαλλομένων κανονισμών δεν περιέχει καμία αναφορά στη ζημία που προκάλεσαν οι υποτιθέμενες εισαγωγές με ντάμπινγκ. Η

απλή μεία ή παραπομπή στον κανονισμό 349/81 είναι ανεπαρκής· οι αιτιολογικές σκέψεις άλλωστε του κανονισμού αυτού στηρίζονται σε έρευνα που είχε περατωθεί το 1980 ενώ οι προσβαλλόμενες πράξεις χρονολογούνται από το 1982.

οι παλιές έρευνες. Πράγματι, η Επιτροπή χρησιμοποίησε μόνο τα στοιχεία που προέρχονται από την πλευρά αυτών που υπέβαλαν καταγγελία· για το λόγο αυτό προδίκασε και χωρίς κανένα λόγο, πριν από οιαδήποτε επανεξέταση, ευνόησε τη μια πλευρά έναντι της άλλης.

Οι επίδικοι κανονισμοί δεν αναφέρονται ούτε στα συμφέροντα της Κοινότητας που επιβάλλουν τη θέσπιση δασμών· περιορίζονται στην επίκληση υποθετικής ζημίας. Η Επιτροπή εκκινεί από την εσφαλμένη άποψη ότι η υπαναχώρηση από δεσμεύσεις που είχαν αναληφθεί προηγουμένως αποτελεί λόγο για την επιβολή προσωρινών δασμών και ότι η ανάγκη της αντίδρασης αυτής απορρέει από τον απλό συνδυασμό της πρακτικής ντάμπινγκ που είχε διαπιστωθεί προηγουμένως και της υπαναχώρησης. Κακώς εξομοιώνει την υποθετική ζημία που προκαλείται στους παραγωγούς της Κοινότητας με τη διακινδύνευση των συμφερόντων τους, ενώ ο κανονισμός 3017/79 διακρίνει σαφώς τις δυο αυτές προϋποθέσεις. Τα συμφέροντα της Κοινότητας δεν περιορίζονται άλλωστε μόνο στα συμφέροντα των παραγωγών· η Επιτροπή όφειλε τουλάχιστο να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους συνέτρεχε ενδεχομένως τέτοια περίπτωση.

Όσον αφορά την προϋπόθεση του ντάμπινγκ, η Επιτροπή κακώς δέχεται ότι τα πληροφοριακά στοιχεία που διέθετε δεν έδειξαν μεταβολή της κατάστασης του 1980, έτος έκδοσης του κανονισμού 349/81, σε σχέση με την κατάσταση του 1982, όταν θεσπίστηκαν οι προσωρινοί δασμοί. Την ίδια εποχή εντούτοις η Επιτροπή είχε αποφασίσει, βάσει νέων στοιχείων, να επανεξετάσει την κατάσταση. Δεν αρκεί ο ισχυρισμός ότι τα στοιχεία που είχαν ληφθεί ήταν αντιφατικά και ότι ορισμένα επέτρεπαν την επιβολή δασμών ανιντάμπινγκ ανωτέρων του ποσοστού του 1980 προκειμένου αποκλειστική βάση να αποτελέσουν

Η αιτιολόγηση των προσβαλλόμενων πράξεων είναι ασυνεπής όσον αφορά την προϋπόθεση του ντάμπινγκ: ο κανονισμός 1976/82 διαπιστώνει ότι δεν επήλθε καμιά σημαντική μεταβολή των περιθωρίων, ενώ ο κανονισμός 2302/82 αφορά μια αληθοφανή πρακτική ντάμπινγκ.

Η *Επιτροπή* θεωρεί ότι ο λόγος ακυρώσεως είναι νόμο και ουσία αβάσιμος.

α) Κατά νόμο, αναφέρεται ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί δεν στηρίζονται στο άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 3017/79, αλλά στο άρθρο 10, παράγραφος 6, σύμφωνα με το οποίο, όταν τα συμφέροντα της Κοινότητας επιβάλλουν μια τέτοια ενέργεια, η Επιτροπή εφαρμόζει αμέσως, αν είναι ανάγκη, προσωρινά μέτρα χρησιμοποιώντας τις διαθέσιμες πληροφορίες.

Δεν αμφισβητείται ότι η θέσπιση προσωρινών δασμών, πέρα από τα συμφέροντα της Κοινότητας, προϋποθέτει την ύπαρξη ντάμπινγκ και ζημίας. Εντούτοις, κατά το άρθρο 10, παράγραφος 6, του κανονισμού 3017/79, οι προϋποθέσεις αυτές εξακριβώνονται μόνο βάσει των διαθέσιμων πληροφοριών κατά την υπαναχώρηση από τις δεσμεύσεις· επειδή οι πληροφορίες αυτές

είναι σε μεγάλο μέρος οι πληροφορίες που ήταν διαθέσιμες κατά την έκδοση του κανονισμού 349/81, οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί θα μπορούσαν να αιτιολογηθούν με αναφορά στις αιτιολογικές σκέψεις του βασικού κανονισμού.

Το άρθρο 11, παράγραφος 1, το οποίο εξαρτά την επιβολή προσωρινών δασμών από προκαταρκτική έρευνα που να αποδεικνύει την αναγκαιότητά τους, δεν έχει σχέση με την προκειμένη περίπτωση όπου πρόκειται για θέσπιση προσωρινών δασμών κατόπιν υπαναχώρησης από αναληφθείσα υποχρέωση· το άρθρο 10, παράγραφος 6, που αφορά την τελευταία αυτή περίπτωση, δεν επιβάλλει τη διενέργεια νέων ερευνών.

Στο πλαίσιο μέτρων επείγοντα χαρακτήρα, επειδή η αιτιολόγηση πρέπει να προσαρμόζεται τόσο προς τη φύση της πράξης όσο και προς τη φύση της ασκούμενης αρμοδιότητας, μπορεί να είναι σύντομη και να αναφέρεται στην αιτιολόγηση που περιέχεται σε προηγούμενες πράξεις. Εφόσον οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί εντάσσονται στο πλαίσιο πάγιας τακτικής για τη λήψη αποφάσεων, μπορούν να είναι συνοπτικά αιτιολογημένοι σε αναφορά ιδίως με την πρακτική αυτή.

Δεν είναι δυνατό να ζητείται από την Επιτροπή να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους, στο πλαίσιο της διακριτικής της ευχέρειας, δεν έλαβε διαφορετικά μέτρα από αυτά που πράγματι εξέδωσε.

6) Ως προς τα πραγματικά περιστατικά, διαπιστώνεται ότι ο κανονισμός 1976/82 μνημονεύει την ύπαρξη ζημιάς. Όσον αφορά τα στοιχεία που συνιστούν τη ζημία, ο κανονισμός μπορεί έγκυρα να αναφέρεται στο βασικό κανονισμό 349/81, περιέχοντας τις διαθέσιμες ουσιαδεις πληροφορίες. Από την εξέταση εξάλλου της συγκεκριμένης κατάστασης που επικρατούσε κατά το χρόνο των προσβαλλομένων πράξεων δεν προέκυψαν νέα στοιχεία.

Επειδή ο κανονισμός 2302/82 έχει ως μοναδικό σκοπό να συμπληρώσει και να τροποποιήσει τον κανονισμό 1976/82, δεν ήταν ανάγκη να περιέχει αναφορά σχετική με τη ζημία.

Η αιτιολόγηση της προϋπόθεσης περί προστασίας των συμφερόντων της Κοινότητας είναι επαρκής. Ο κανονισμός 349/81 διαπίστωσε την ύπαρξη πρακτικών ντάμπινγκ· η υπαναχώρηση από τις υποχρεώσεις που είχαν αναληφθεί προηγούμενες εικάζει την πιθανότητα ζημιάς των κοινοτικών παραγωγών θέτοντας σε κίνδυνο τα συμφέροντα της Κοινότητας.

Η έννοια «συμφέροντα της Κοινότητας» είναι ασαφής και δεν περιέχει κριτήρια επί των οποίων μπορεί να ασκηθεί δικαστικός έλεγχος. Η έννοια αυτή έχει εφαρμογή στο πλαίσιο ευρείας διακριτικής ευχέρειας, πολιτικο-οικονομικού χαρακτήρα, της Επιτροπής και δεν επιβάλλει ιδιαίτερη αιτιολόγηση, όπως δέχεται η πρόσφατη νομολογία του Δικαστηρίου.

Ο κανονισμός 1976/82 αναφέρει ότι τα πληροφοριακά στοιχεία που είχε στη διάθεσή της η Επιτροπή δεν έδειχναν σημαντική μεταβολή του μέσου περιθωρίου ντάμπινγκ που είχε διαπιστωθεί το 1980. Η διαπίστωση αυτή δεν είναι ασυμβίβαστη με τη δημοσίευση ανακοίνωσης για επανεξέταση σχετικά με τους οριστικούς δασμούς αντιντάμπινγκ, ανακοίνωσης που περιείχε νέα στοιχεία επί των περιθωρίων ντάμπινγκ.

Απόδειξη ότι η Επιτροπή δεν είχε την πρόθεση να προδικάσει, αποτελεί η διατήρηση των δασμών που είχαν οριστεί το 1980: πληροφοριακά στοιχεία λήφθηκαν από διάφορες πλευρές· ορισμένα οδηγούσαν στο συμπέρασμα ότι υπήρχαν περιθώρια ντάμπινγκ ανώτερα του ποσοστού του 1980 και δικαιολογούσαν την επιβολή ποσοστών

ανωτέρων αυτών που έγιναν τελικά δεκτά. Δεν υπάρχει καμιά αντίφαση μεταξύ της λήψεως προσωρινών μέτρων, αναγκαιών μετά την υπαναχώρηση από τις δεσμεύσεις, και της ανακοίνωσης για επανεξέταση σχετικά με οριστικούς δασμούς, διότι το άρθρο 10, παράγραφος 6, επιτρέπει τη θέσπιση αμέσων μέτρων ανεξάρτητα από οποιαδήποτε διαδικασία επανεξέτασης.

Δεύτερος λόγος ακυρώσεως

Οι προσφεύγοντες επικαλούνται παράβαση του κανονισμού 3017/79, συγκεκριμένα του άρθρου 10, παράγραφος 6, και παραβίαση των γενικών αρχών και κανόνων δικαίου, συγκεκριμένα των αρχών της ισότητας, της αντικειμενικότητας, της διανεμητικής δικαιοσύνης και της χρηστής διοίκησης, καθώς και της αρχής σύμφωνα με την οποία κάθε διοικητική πράξη οφείλει να περιέχει αιτιολογίες αποδεκτές κατά νόμο και πρόσφορες.

Κακώς η Επιτροπή θεώρησε ότι η θέσπιση προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ ήταν αυτόματα συνέπεια της υπαναχώρησης από τις υποχρεώσεις που είχαν αναληφθεί προηγουμένως και ότι δεν υπήρχε η υποχρέωση να εξακριβωθούν κατά το χρόνο εκείνο οι νόμιμες προϋποθέσεις· εσφαλμένως δέχτηκε ότι οι πληροφορίες που είχε συλλέξει το 1980 ίσχυαν ακόμη τον Ιούλιο-Αύγουστο 1982.

Η προσφεύγουσα Kaiser αιτιάζεται εξάλλου την Επιτροπή διότι θεώρησε ότι, μετά την υπαναχώρηση από τη δέσμευσή της, ενήργησε εισαγωγές στην Κοινότητα σε τιμές κατώτερες των τιμών για τις οποίες είχε δεσμευτεί.

α) Κατά νόμο, από το άρθρο 10, παράγραφος 6, του κανονισμού 317/79 προκύπτει ότι η θέσπιση προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να είναι η αυτόματη συνέπεια, η αυτοδικαίη κύρωση, της υπαναχώρησης από υποχρεώσεις που είχαν αναληφθεί προηγουμένως. Για να θεσπιστεί ο δασμός αυτός προϋποτίθεται ότι έχουν εξακριβωθεί οι τρεις προϋποθέσεις που έχουν ήδη αναφερθεί κατά την έκθεση του πρώτου λόγου. Για την εξέταση των προϋποθέσεων αυτών έπρεπε να χρησιμοποιηθούν οι διαθέσιμες πληροφορίες. Είναι αντιφατικός ο νομικός ισχυρισμός ότι έπρεπε να αποδειχθεί μια μόνο προϋπόθεση, δηλαδή η προϋπόθεση που αφορά τα συμφέροντα της Κοινότητας, και οι πράξεις που εκδόθηκαν να αιτιολογηθούν ως προς την ουσία με τη σκέψη ότι τα νέα διαδίστα πληροφοριακά στοιχεία επέτρεπαν να υποτεθεί ότι τον Ιούλιο 1982 το περιθώριο ντάμπινγκ μπορούσε να είναι ανώτερο του μέσου περιθωρίου το 1980. Μια διοικητική πράξη που φέρει το στίγμα νομικής και/ή πραγματικής πλάνης ή στηρίζεται σε απρόσφορα πραγματικά στοιχεία είναι παράνομη.

β) Ως προς τα πραγματικά περιστατικά, διαπιστώνεται ότι η αιτιολόγηση των προσβαλλομένων πράξεων δεν περιέχει καμιά αναφορά στην προϋπόθεση για την ύπαρξη ζημίας και περιορίζεται σε μια απλή σκέψη όσον αφορά την προϋπόθεση για την αναγκαioτητα κοινοτικής ενέργειας για την προστασία των συμφερόντων της Κοινότητας.

Όσον αφορά την προϋπόθεση του ντάμπινγκ, ο κανονισμός 1976/82 αναφέρεται απλώς στην έρευνα του 1980, πράγμα απαράδεκτο για τη θέσπιση δασμού τον Ιούλιο 1982, ακόμη περισσότερο διότι ταυτόχρονα το Συμβούλιο δημοσίευε ανακοίνωση για επανεξέταση του κανονισμού 349/81. Για το λόγο αυτό η Επιτροπή προδίκασε πριν

από οιαδήποτε έρευνα και ενήργησε σαν να μην υπήρχε η προϋπόθεση του ντάμπινγκ.

Ο κανονισμός 2302/82 αρκείται να υποθέσει την ύπαρξη ντάμπινγκ θεωρώντας ότι κατά πάσα πιθανότητα η προσφεύγουσα Kaiser ενήργησε εισαγωγές σε τιμές ντάμπινγκ μετά την υπαναχώρηση από τη δέσμευσή της. Η επιχειρηματολογία αυτή είναι απαράδεκτη και επιπλέον εσφαλμένη.

Η Επιτροπή συγγεί προφανώς την περίπτωση ζημίας και την περίπτωση ντάμπινγκ, χωρίς να εξετάσει εξάλλου τις πρακτικές ντάμπινγκ.

Η επικαλούμενη περίπτωση επείγοντος δεν απαλλάσσει την Επιτροπή από την υποχρέωση να διενεργήσει τη στοιχειωδέστερη προηγούμενη έρευνα.

Πριν εκδώσει τις προσβαλλόμενες πράξεις, η Επιτροπή δεν χρησιμοποίησε τις διαθέσιμες πληροφορίες, συγκεκριμένα αυτές που είχε υπόψη της η ανακοίνωση για επανεξέταση. Επειδή μεταβλήθηκε εν τω μεταξύ η οικονομική κατάσταση, η έκδοση των κανονισμών υπό τις συνθήκες αυτές αποτελεί τεκμήριο ότι έχουν βασιστεί σε εσφαλμένα πραγματικά στοιχεία. Εν πάση περιπτώσει, η ενέργεια της Επιτροπής συνιστά παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης: ενόψει νέων πληροφοριακών στοιχείων που έχουν συλλεγεί, η Επιτροπή όφειλε να εξακριβώσει αν τα παλιά στοιχεία διατηρούν την επικαιρότητά τους.

Τρία νέα πραγματικά περιστατικά, ειδικότερα, επήλθαν, τα οποία γνώριζε η Επιτροπή και τα οποία, αναμφίβολα, είναι πρόσφορα για να στηρίξουν την έλλειψη αιτιολογίας για τη θέσπιση προσωρινών δασμών.

Πρώτο περιστατικό: οι αποφάσεις του γαλλικού υπουργείου οικονομικών, οι οποίες αναφέρονται στην ανακοίνωση για επανεξέταση, και ειδικότερα η απόφαση 81-18/DC σχετικά με την κατάσταση του ανταγωνισμού στον κλάδο της παραγωγής και εμπορίας λιπασμάτων. Η απόφαση αυτή αποκαλύπτει ότι οι πέντε μεγάλοι γάλλοι παραγωγοί έχουν ασκήσει και ασκούν σημαντικό έλεγχο στο σύνολο της διανομής αζωτούχων λιπασμάτων στη γαλλική αγορά· το γεγονός αυτό έρχεται σε αντίθεση με την απόφαση μεριδίου στην αγορά που είχε προφανώς διαπιστωθεί το 1980. Η απόφαση αναφέρει συντονισμένη δράση των γάλλων παραγωγών με στόχο και αποτέλεσμα τη νόθευση του ανταγωνισμού και τη διευκόλυνση τεχνητής ανόδου των τιμών. Πως ήταν δυνατόν να ληφθεί ως βάση η τιμή στη γαλλική αγορά, η οποία καταγράφηκε στο μέσο της περιόδου εμπορίας, ενώ η απόφαση αποκαλύπτει ότι είναι σχεδόν αδύνατο να προσδιοριστεί η τιμή πώλησης ενός συγκεκριμένου λιπάσματος λόγω του συστήματος εκπτώσεων, επιστροφών και εγγυήσεων για την περίπτωση πτώσης των τιμών. Αυτή η κατάσταση πραγμάτων θέτει υπό αμφισβήτηση το γεγονός ότι οι επικαλούμενες εισαγωγές με ντάμπινγκ είχαν επιζήμιες επιπτώσεις επί των τιμών, που υποτίθεται ότι διαπιστώθηκαν το 1980.

Δεύτερο περιστατικό: η σημαντική ανατίμηση του δολαρίου σε σχέση με το γαλλικό φράγκο και το γερμανικό μάρκο, η οποία επήλθε από το 1980, αναδιτάζοντας το κόστος των εισαγωγών από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Πρόκειται για σοβαρό νέο πραγματικό περιστατικό που δεδαιώνει ότι η κατάσταση είχε μεταβληθεί μετά την έρευνα που είχε διεξαχθεί το 1980.

Τρίτο περιστατικό: η πτώση των εισαγωγών στην ΕΟΚ αζωτούχων λιπασμάτων σε διάλυμα. Ο κανονισμός 2182/80 ανα-

φέρει ότι το μερίδιο της αγοράς που κατέχουν οι εισαγωγές αυξήθηκε από 0 % κατά την περίοδο εσοδείας 1976/77 σε περίπου 50 % το 1979/80 στη Γαλλία και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Στην ανακοίνωση για επανεξέταση η Επιτροπή υπολόγισε ότι για τις περιόδους από Ιούνιο 1981 έως Μάιο 1982 οι εισαγωγές από τις Ηνωμένες Πολιτείες κατέχουν το 58 % της γερμανικής αγοράς και το 25 % στη Γαλλία. Δεδομένου ότι 90 % των αμερικανικών εξαγωγών προορίζονται για τη Γαλλία, το μερίδιο του αμερικανικού προϊόντος στην αγορά της Κοινότητας από 50 % το 1979/80 κατήλθε στο 28,5 % το 1981/82.

Η Επιτροπή κακώς βασίστηκε σε υποτιθέμενη σημαντική αύξηση των εισαγωγών κατά το πρώτο τρίμηνο 1982· έπρεπε να λάβει υπόψη τα αποτελέσματα του συνόλου της περιόδου εσοδείας 1981/82 και για ολόκληρη αυτή την περίοδο εσοδείας οι σχετικές εισαγωγές μειώθηκαν σχεδόν κατά 50 % σε σχέση με την περίοδο 1979/80.

Ένα τέταρτο πραγματικό περιστατικό πρέπει να ληφθεί υπόψη: τα μέτρα που έλαβε στις 14 Ιουνίου 1982 το γαλλικό υπουργείο οικονομικών για τη συγκράτηση των τιμών. Η Επιτροπή παρέλειψε να εξετάσει την επίπτωση των μέτρων αυτών για τα οποία θα αποδεικνυόταν ότι έχουν ως αποτέλεσμα να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό και να επηρεάσουν τη διαμόρφωση των τιμών στη γαλλική αγορά. Οι τιμές για τις οποίες είχαν αναληφθεί υποχρεώσεις ήταν τότε ανώτερες των γαλλικών δεσμευμένων τιμών πώλησης· από πού προέρχεται η ζημία που φαινομενικά διαπιστώθηκε;

Οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί παραβιάζουν επίσης τις αρχές της ισότητας, της αντικειμενικότητας και της διανεμητικής δικαιοσύνης.

Υπάρχει προφανής ανισορροπία μεταξύ των περιθωρίων ντάμπινγκ που εφαρμόστηκαν στις προσφεύγουσες και αυτών που εφαρμόστηκαν στο ίδιο επίπεδο σε άλλους εισαγωγείς. Η Επιτροπή εξάλλου δεν δικαιολόγησε τις διαφορές των ποσοστών που εφαρμόστηκαν αντίστοιχα στην Transcontinental και την Kaiser, ακόμη δε περισσότερο εφόσον η Transcontinental εισήγαγε προϊόντα Kaiser.

Η *Επιτροπή* θεωρεί ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προβάλλουν οι προσφεύγοντες είναι επίσης νόμω και ουσία αβάσιμος.

α) Οι προϋποθέσεις για τη θέσπιση προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ εξακριβώνονται με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες, δεδομένου ότι συντρέχει ανάγκη άμεσης εφαρμογής προσωρινών μέτρων, και όχι μετά τη διενέργεια νέας έρευνας.

β) Πράγματι, οι εν λόγω δασμοί θεσπίστηκαν ενόψει των αποτελεσμάτων των ερευνών του 1980, ο πρόσφορος χαρακτήρας των οποίων εξακριβώθηκε το 1982 με βάση τις τότε διαθέσιμες πληροφορίες.

Ο κανονισμός 1976/82 διευκρινίζει ότι από τις πληροφορίες που διαθέτει η Επιτροπή δεν σημειώνεται σημαντική μεταβολή του περιθωρίου ντάμπινγκ.

Η Επιτροπή είχε στη διάθεσή της πληροφορίες που έλαβε τόσο από τους προσφεύγοντες όσο και από την επιτροπή ΕΚΑ-λιπάσματα· δεν εξέτασε καθόλου ευνοϊκά τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από την τελευταία: ορισμένα από τα στοιχεία

αυτά σημείωναν περιθώριο ντάμπινγκ ανώτερο του ποσοστού των προσωρινών δασμών που όρισε ο κανονισμός 349/81.

Όσον αφορά τον κανονισμό 2302/82, αρκεί η πιθανότητα ύπαρξης ντάμπινγκ την οποία μνημονεύει, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι ο κίνδυνος ζημίας επιτρέπεται η θέσπιση δασμού αντιντάμπινγκ και ότι, στο πλαίσιο του άρθρου 10, παράγραφος 6, πρόκειται για τη λήψη επειγόντων μέτρων.

Δεν μπορεί άλλωστε να γίνει δεκτό η Kaiser, έχοντας υπαναχωρήσει από τις δεσμεύσεις της, να βρίσκεται σε ευνοϊκότερη θέση σε σχέση με τις επιχειρήσεις που υπόκεινται στο γενικό σύστημα του κανονισμού 349/81.

Ως προς τα νέα πραγματικά περιστατικά που επικαλούνται οι προσφεύγοντες, πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια στον τομέα αυτό· οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι έχει υποπέσει σε προφανή πραγματική πλάνη.

Προκειμένου περί των γαλλικών αποφάσεων, από τις έρευνες που διενεργήθηκαν στις εγκαταστάσεις των γάλλων παραγωγών δεν συνάγονται από πουθενά τα συμπεράσματα στα οποία καταλήγουν οι προσφεύγοντες.

Η τιμή του δολαρίου δεν μπορούσε να ασκήσει καμιά επιρροή στο περιθώριο του ντάμπινγκ διότι οι τιμές για τις οποίες είχαν δεσμευθεί εκφράζονταν στο ίδιο νόμισμα· πρόκειται εξάλλου για γενικό φαινόμενο, χωρίς άμεση συνέπεια επί της ισχύος ενός δασμού αντιντάμπινγκ, a fortiori προσωρινού δασμού.

Ως προς τον όγκο των εισαγωγών στην Κοινότητα των αζωτούχων λιπασμάτων σε διάλυμα, η Επιτροπή νομίμως έλαβε υπόψη την αύξηση των εισαγωγών άνω του 60 % που επήλθε κατά τους τέσσερις πρώτους μήνες του 1982, αύξηση που συνιστά ζημία, ή τουλάχιστον κίνδυνο ζημίας. Η ζημία μπορεί να προκληθεί από σποραδικό ντάμπινγκ, δηλαδή από μαζικές εισαγωγές που διενεργούνται σε σχετικά βραχύ χρονικό διάστημα· a fortiori, κίνδυνος ζημίας, που να δικαιολογεί προσωρινά και επείγοντα μέτρα, μπορεί να αναφανεί από αύξηση των εισαγωγών εντός σχετικά περιορισμένου χρόνου.

Τα μέτρα για τη συγκράτηση των τιμών δεν άσκησαν καμιά επιρροή επί του περιθωρίου ντάμπινγκ διότι αυτό καθορίζεται μετά από σύγκριση της κανονικής αξίας του προϊόντος και της τιμής εξαγωγής του, ενώ η τιμή πώλησης του κοινοτικού προϊόντος δεν λαμβάνεται υπόψη. Εφόσον δε τα εν λόγω μέτρα άρχισαν να εφαρμόζονται μερικές μόνο εβδομάδες πριν από την έκδοση των προσβαλλόμενων κανονισμών, δεν μπορούσαν να έχουν επίπτωση επί της ζημίας.

Σε σχέση με τα επιχειρήματα που αρούνται από υποτιθέμενη παραβίαση ορισμένων γενικών αρχών του δικαίου, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οι διαφορές μεταξύ των περιθωρίων ντάμπινγκ που εφαρμόστηκαν για τους προσφεύγοντες και αυτών που επιβλήθηκαν σε άλλους εισαγωγείς δικαιολογούνται από τη σκέψη ότι πρόκειται εν προκειμένω για παραγωγούς που εισήγαγαν κατ' εξαίρεση λιπάσματα που αγόρασαν από άλλους παραγωγούς με τους οποίους συνεργάζονται. Στις περιπτώσεις αυτές δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη η τιμή εξαγωγής που καταβάλλεται πράγματι, αλλά η τιμή που εφαρμόζεται κατά την πρώτη μεταπώληση του εισαγόμενου προϊόντος σε ανεξάρτητους μεταπωλητές, αφού αφαιρεθούν τα έξοδα και το κέρδος.

Τα διαφορετικά ποσοστά που επιβλήθηκαν αντίστοιχα στην Transcontinental και την Kaiser εξηγούνται από τη σκέψη ότι η Transcontinental ενεργεί ως μεσίτης διότι δεν πραγματοποιεί πωλήσεις στις Ηνωμένες Πολιτείες· έπρεπε συνεπώς το περιθώριο ντάμπινγκ να καθορισθεί ανάλογα με το μέσο όρο των περιθωρίων ντάμπινγκ που σημειώνονται αλλού. Το γεγονός ότι η Transcontinental εισήγαγε κάποτε προϊόντα που αγόρασε από την Kaiser δεν ανατρέπει το συλλογισμό αυτό.

Γ — Αγωγή αποζημίωσης

Οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι ο παράνομος χαρακτήρας των προσβαλλόμενων κανονισμών συνιστά πταίσμα, στο μέτρο που αποδεικνύεται αμέλεια εκ μέρους της Επιτροπής.

Οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν εντάσσονται στο πλαίσιο της δραστηριότητας της Επιτροπής κατά τη θέσπιση κανόνων: οι πράξεις αυτές αναλύονται σε αποφάσεις που αφορούν άμεσα και ατομικά τους προσφεύγοντες, τουλάχιστον την Allied, την Transcontinental και την Kaiser.

Εν πάση περιπτώσει, εν προκειμένω υπάρχει κατάφωρη παραβίαση υπέρτερου κανόνα δικαίου.

Οι επιζήμιες συνέπειες του πταίσματος συνίστανται στη διαφυγή σημαντικών κερδών για τους προσφεύγοντες λόγω των πολύ σοβαρών εμποδίων στις εξαγωγές κατά το πρώτο εξάμηνο 1982 και λόγω της προσβολής που υπέστησαν οι θέσεις τους στην κοινοτική αγορά λιπασμάτων.

Η *Επιτροπή* εκφράζει αμφιβολίες ως προς το παραδεκτό της αγωγής αποζημίωσης ενόψει των προϋποθέσεων του άρθρου 38 του κανονισμού διαδικασίας: οι προσφεύγουσες δεν διευκρινίζουν καθόλου το πταίσμα και περιορίζονται στον ισχυρισμό ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί είναι παράνομοι.

Οι κανονισμοί αυτοί εντάσσονται στο πλαίσιο της κανονιστικής δραστηριότητας της Επιτροπής· πρέπει επομένως να αποδειχθεί ότι παραβίασε κατάφωρα υπέρτερο κανόνα δικαίου.

Οι προσφεύγουσες εξάλλου δεν προσκόμισαν στοιχεία για την ύπαρξη και την έκταση της ζημίας που ενδεχομένως υπέστησαν· τα μοναδικά στοιχεία που προσκόμισαν αναφέρονται στο πρώτο εξάμηνο 1982, δηλαδή σε περίοδο προγενέστερη της έκδοσης των κανονισμών.

Οι προσφεύγουσες δεν αποδεικνύουν επίσης την ύπαρξη αιτιώδους συναφείας μεταξύ του ενδεχομένου πταίσματος και της ζημίας που έχουν υποστεί.

IV — Προφορική διαδικασία

Οι προσφεύγοντες Allied Corporation, δικηγόρος Levy Morelle και Transcontinental Fertilizer Company, εκπροσωπούμενοι από τους δικηγόρους Lebrun και D'Hont, η προσφεύγουσα Kaiser Aluminium and Chemical Corporation, εκπροσωπούμενη από το δικηγόρο Hooper, και η Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον Gilsdorf και το δικηγόρο Jacob, ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους και απάντησαν σε ερωτήσεις που τους υπέβαλε το Δικαστήριο κατά τη συνεδρίαση της 8ης Νοεμβρίου 1983.

Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το παραδεκτό της προσφυγής τους βασίζεται στην απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Οκτωβρίου 1983 (FEDIOL, 191/82).

Αναπτύσσοντας το λόγο ακυρώσεως για έλλειψη αιτιολογίας των προσβαλλόμενων πράξεων, ισχυρίζονται ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, από την άποψη της τυπικής υποχρέωσης για αιτιολόγηση, δεν

περιέχουν αιτιολογικές σκέψεις ως προς την ύπαρξη ντάμπινγκ και την προσβολή των συμφερόντων της Κοινότητας και, από άποψη κύρους των αιτιολογικών σκέψεων, ισχυρίζονται ότι οι εισαγωγές από τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής σημείωσαν κατά την κρίσιμη περίοδο κάθετη πτώση και σήμερα έχουν παύσει εντελώς.

Κακώς η Επιτροπή εφάρμοσε εν προκειμένω την αρχή του αυτοματισμού μεταξύ της υπαναχώρησης από υποχρεώσεις και της επιβολής προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ.

Η ανακοίνωση για επανεξέταση που δημοσιεύτηκε στις 16 Ιουλίου 1982 κατέληξε στον κανονισμό 101/83 του Συμβουλίου, της 17ης Ιανουαρίου 1983, για τη θέσπιση οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ σε ορισμένα χημικά λιπάσματα καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής (ΕΕ L 15, σ. 1), τον κανονισμό 290/83 της Επιτροπής, της 2ας Φεβρουαρίου 1983, για τη θέσπιση προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές λιπασμάτων που αποτελούνται από διάλυμα ουρίας και νιτρικού αμμωνίου καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής (ΕΕ L 33, σ. 9) και τον κανονισμό 2193/83 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1983 (ΕΕ L 211, σ. 1). Στον τομέα των λιπασμάτων σε υγρά διαλύματα που εισάγονται από τις Ηνωμένες Πολιτείες υπάρχουν σήμερα τέσσερα διαφορετικά συστήματα, το σύστημα δε που εφαρμόζεται στις προσφεύγουσες εταιρείες αποτελεί γνήσιο σύστημα επιβολής κυρώσεων.

Αποτέλεσμα των διαδοχικών ανατιμήσεων του αμερικανικού δολαρίου επί των τιμών των εισαγωγών από τις Ηνωμένες Πολιτείες και επί του όγκου τους είναι οι αμερικανικές τιμές να μην είναι πλέον ανταγωνιστικές.

Οι τρεις επιχειρήσεις που είχαν αναλάβει υποχρέωση από την οποία δεν υπαναχώρησαν εγκατέλειψαν πράγματι την ευρωπαϊκή αγορά.

Η *Επιτροπή*, επιβεβαιώνοντας την ένσταση απαραδέκτου κατά της προσφυγής που είχε ασκήσει αρχικά η εταιρεία Demufert, θεωρεί ότι υπάρχει ισορροπία μεταξύ των επιχειρημάτων που προβάλλονται υπέρ ή κατά του παραδεκτού των προσφυγών των άλλων εταιριών· εν πάση περιπτώσει, ο δικαστικός έλεγχος επί της ουσίας πρέπει να είναι ιδιαίτερα περιορισμένος προκειμένου περί προσωρινών μέτρων αντιντάμπινγκ.

Ως προς τα επακόλουθα της ανακοίνωσης για επανεξέταση που δημοσιεύτηκε στις 16 Ιουλίου 1982, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ δύο ειδών διαδικασιών από τις οποίες η μεν μία αφορά τις εταιρείες που υπαναχώρησαν από τις υποχρεώσεις τους, η άλλη δε τις επιχειρήσεις που δεν είχαν αναλάβει υποχρεώσεις.

Ο όγκος των εξαγωγών αμερικανικών λιπασμάτων δεν έχει σημειώσει από το 1980 έως 1982 την εξέλιξη που αναφέρουν οι προσφεύγοντες.

Όσον αφορά την αιτιολόγηση των προσβαλλόμενων κανονισμών, πρέπει να ληφθεί υπόψη αφενός μεν ο ετείγων χαρακτήρας τους και η άρνηση των προσφευγουσών να συνεργαστούν στις πληροφορίες, αφετέρου δε το γεγονός ότι οι κοινοτικές αρχές διαθέτουν πολύ μεγάλη διακριτική ευχέρεια, οικονομικής και πολιτικής φύσης, όσον αφορά την έννοια του συμφέροντος της Κοινότητας και ότι η έννοια αυτή δεν απαιτεί ιδιαίτερη αιτιολόγηση, προπάντων όταν πρόκειται για τη θέσπιση προσωρινού δασμού.

Βάσιμα η Επιτροπή εξέδωσε τις προσβαλλόμενες πράξεις βάσει των πληροφοριών που διέθετε κατά το χρόνο της έκδοσης του κανονισμού 349/81· στη συνέχεια επιβεβαιώθηκε ότι τα πληροφοριακά στοιχεία ήταν έγκυρα.

Η ανατίμηση του δολαρίου δεν μπορούσε να έχει επίπτωση στο περιθώριο ντάμπινγκ, διότι τα στοιχεία που λαμβάνονται σχετικά υπόψη εκφράζονται όλα σε δολάρια· οι υποχρεώσεις εξάλλου που είχαν αναλάβει ορισμένοι εξαγωγείς συνέβαλαν αυτές οι ίδιες στη συγκράτηση των εισαγωγών από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Οι τιμές των εξαγό-

μενων λιπασμάτων από τις Ηνωμένες Πολιτείες παρέμεναν πολύ ανταγωνιστικές σε σχέση με τις τιμές λιπασμάτων της κοινοτικής παραγωγής.

Μετά την έκδοση του πρώτου κανονισμού για τη θέσπιση οριστικού δασμού, καμιά από τις επιχειρήσεις που συνέχισαν να τηρούν τις υποχρεώσεις τους δεν πραγματοποιήσε εξαγωγές· συνέχισαν να έχουν εφαρμογή υποχρεώσεις που είχαν αναλάβει.

Ο γενικός εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις του στη συνεδρίαση της 10ης Ιανουαρίου 1984.

Σκεπτικό

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 22 Σεπτεμβρίου 1982, η εταιρεία Allied Corporation, που διέπεται από το δίκαιο της Πολιτείας του New Jersey (ΗΠΑ), με έδρα το Morristown (στο εξής Allied), η ανώνυμη δελγική εταιρεία Demufert, με έδρα τις Βρυξέλλες, σήμερα σε κατάσταση πτωχεύσεως (στο εξής Demufert), και η εταιρεία Transcontinental Fertilizer Company, που διέπεται από το δίκαιο της Πολιτείας της Πενσυλβάνια (ΗΠΑ), με έδρα τη Φιλαδέλφεια (στο εξής Transcontinental), άσκησαν, δυνάμει του άρθρου 173, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητούν την ακύρωση του κανονισμού 1976/82 της Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 1982, περί επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων χημικών λιπασμάτων καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής (ΕΕ L 214, σ. 7), και του κανονισμού 2302/82 της Επιτροπής, της 18ης Αυγούστου 1982, περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΟΚ) 1976/82 περί επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων χημικών λιπασμάτων καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής (ΕΕ L 246, σ. 5), που εκδόθηκε βάσει του κανονισμού 3017/79 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1979, περί της άμυνας κατά των εισαγωγών που αποτελούν ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων [εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας] (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/017, σ. 67), καθώς και να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει αποζημίωση.

- 2 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 15 Οκτωβρίου 1982 η εταιρεία Kaiser Aluminium and Chemical Corporation, που διέπεται από το δίκαιο της Πολιτείας του Delaware (ΗΠΑ), με έδρα το Wilmington (στο εξής Kaiser) άσκησε προσφυγή με το ίδιο αντικείμενο. Με διάταξη της 15ης Δεκεμβρίου 1982 το Δικαστήριο αποφάσισε να ενώσει και να συνεκδικάσει τις προσφυγές προς διευκόλυνση της διαδικασίας και προς έκδοση κοινής απόφασης.

Κανονιστικό πλαίσιο και αντικείμενο των προσφυγών

- 3 Κατόπιν καταγγελίας που υπέβαλε ο οργανισμός που εκπροσωπεί την ευρωπαϊκή βιομηχανία αζωτούχων και φωσφορούχων λιπασμάτων, η Επιτροπή κίνησε το 1982 διαδικασία έρευνας σχετικά με τις εισαγωγές ορισμένων χημικών λιπασμάτων καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και με τον κανονισμό της 2182/80 (JO L 212, σ. 43) θέσπισε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ επί των εν λόγω προϊόντων.
- 4 Με την απόφαση 81/35, της 9ης Φεβρουαρίου 1981 (EE L 39, σ. 35), η Επιτροπή αποδέχτηκε τις υποχρεώσεις που ανέλαβαν, στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, οι προσφεύγουσες Allied, Transcontinental και Kaiser να αυξήσουν επαρκώς τις τιμές τους για να εξαλειφθούν τα περιθώρια ντάμπινγκ, τα οποία είχαν προσδιοριστεί σε 6,5 % για τις δυο πρώτες και σε 5 % για την Kaiser. Το Συμβούλιο με τον κανονισμό 349/81, της αυτής ημερομηνίας (EE L 39, σ. 4), επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στα λιπάσματα που αποτελούνται από διάλυμα ουρίας και νιτρικού αμμωνίου, τα οποία υπάγονται στη διάρκεια ex 31.02 Γ του κοινού δασμολογίου και αντιστοιχούν στον κωδικό Nimexe ex 31.02-90, καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, ο δε συντελεστής του δασμού ορίστηκε σε 6,5 % της δασμολογητέας αξίας. Η εικοστή τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού αναφέρει ότι οι Allied, Kaiser και Transcontinental οικειοθελώς δεσμεύθηκαν να αυξήσουν τις τιμές τους σε επίπεδο που εξαλείφει το περιθώριο ντάμπινγκ και η Επιτροπή αποδέχτηκε τις σχετικές δηλώσεις. Το άρθρο 2 του κανονισμού, ακολούθως, ορίζει ότι δεν επιβάλλεται δασμός αντιντάμπινγκ στα λιπάσματα που εξάγονται από ορισμένες αμερικανικές επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων οι εταιρείες Allied, Kaiser και Transcontinental.
- 5 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι μετά από αιτήσεις για επανεξέταση που υπέβαλαν αφενός μεν ένας «σημαντικός αμερικανός εξαγωγέας» και η εταιρεία

Demufert, αφετέρου δε ο οργανισμός που εκπροσωπεί τις ευρωπαϊκές βιομηχανίες, η Επιτροπή δημοσίευσε στις 16 Ιουλίου 1982 ανακοίνωση για επανεξέταση σχετικά με τον οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ που είχε επιβληθεί στις εισαγωγές ορισμένων χημικών λιπασμάτων καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής (ΕΕ C 179, σ. 4).

- 6 Επειδή την ίδια εποχή οι εταιρείες Allied και Transcontinental, με επιστολές αντίστοιχα της 7ης Ιουνίου και της 2ας Ιουλίου 1982, υπαναχώρησαν από τις υποχρεώσεις τους, η Επιτροπή, με τον κανονισμό 1976/82, θέσπισε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ επί των λιπασμάτων που εξήγγε η Allied και η Transcontinental, ύψους 6,5 % επί της δασμολογητέας αξίας. Όταν η Kaiser, με τηλετύπημα της 23ης Ιουλίου 1982, υπαναχώρησε από την υποχρέωσή της, η Επιτροπή, με τον κανονισμό 2302/82, τροποποίησε τον προαναφερόμενο κανονισμό επιβεβαιώνοντας την καταβολή δασμού αντιντάμπινγκ 6,5% επί των εξαγωγών της Allied και της Transcontinental και ορίζοντας δασμό 5 % σε βάρος των εξαγωγών της Kaiser. Οι δύο αυτοί κανονισμοί αποτελούν το αντικείμενο της διαφοράς.

Επί του παραδεκτού

- 7 Η Επιτροπή προβάλλει ένσταση απαραδέκτου κατά της προσφυγής που άσκησε η εταιρεία Demufert. Υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα αυτή, ως ανεξάρτητος εισαγωγέας, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 173, παράγραφος 2, της Συνθήκης, δεν νομιμοποιείται να ζητεί την ακύρωση των δυο κανονιστικών πράξεων των οποίων αμφισβητείται το κύρος. Κατά την Επιτροπή, η επιβολή του δασμού αντιντάμπινγκ βάσει των επίδικων κανονισμών — οι οποίοι αφετέρου δεν αποτελούν παρά συμπλήρωμα του κανονισμού 349/81 που θεσπίζει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ — αφορά την Demufert μόνο λόγω της αντικειμενικής της ιδιότητας ως εισαγωγέα. Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου (βλ. πρόσφατα στην απόφαση της 6. 10. 1982, *Aluisuisse Italia*, 307/81, Συλλογή σ. 3463, σκέψη 9), η εν λόγω προσφεύγουσα, υπό αυτήν της την ιδιότητα, δεν θίγεται επομένως άμεσα και ατομικά όπως ορίζει το άρθρο 173, παράγραφος 2.
- 8 Για τις άλλες προσφεύγουσες η Επιτροπή περιορίζεται στην έκφραση αμφιβολιών όσον αφορά το παραδεκτό των προσφυγών. Αφενός μεν δέχεται ότι τόσο ο κανονισμός 349/81 όσο και οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί, οι οποίοι εκδόθηκαν μετά την υπαναχώρηση από τις υποχρεώσεις που είχαν αναλάβει οι

επιχειρήσεις ατομικά, αναφέρονται πολύ ειδικά στις εν λόγω επιχειρήσεις· δέχεται επίσης ότι οι επιχειρήσεις αυτές, ως παραγωγοί και εξαγωγείς, δεν έχουν εξασφαλίσει την παροχή δικαστικής προστασίας στα κράτη μέλη της Κοινότητας διότι μόνον η εισαγωγή επιφέρει την καταβολή δασμού αντιντάμπινγκ, έτσι ώστε οι προσφεύγουσες να μην μπορούν να ασκήσουν προσφυγή παρά μόνο μέσω των εισαγωγέων των προϊόντων τους. Αφετέρου όμως η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί έχουν ως μοναδικό αποτέλεσμα να υποβάλουν τις προσφεύγουσες, μετά την υπαναχώρηση από τις υποχρεώσεις τους, στο γενικό σύστημα του κανονισμού 349/81 του οποίου η κανονιστική φύση είναι αναμφισβήτητη καθώςσον αφορά όλες τις εισαγωγές του εν λόγω προϊόντος από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Από άποψη οικονομίας της δίκης, είναι ανεπιθύμητο να παρέχεται μέσο έννομης προστασίας, παράλληλο με τις προσφυγές που έχουν ενδεχομένως ασκηθεί ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων κατά της καταβολής του δασμού αντιντάμπινγκ κατόπιν καταγγελιών εισαγωγέων. Η Επιτροπή τέλος επιστά την προσοχή στις «παράδοξες» συνέπειες που θα συνεπήγγοτο το παραδεκτό των προσφυγών, διότι έτσι θα αναγνωριζόταν διττή φύση στα μέτρα αντιντάμπινγκ, εφόσον οι ίδιες πράξεις θα έπρεπε να χαρακτηριστούν ως «αποφάσεις» έναντι ορισμένων επιχειρήσεων και ως «κανονισμοί» έναντι όλων των άλλων.

- 9 Κατά την προφορική διαδικασία η Επιτροπή, αφού για μια ακόμη φορά εξεδήλωσε την αντίθεσή της στο παραδεκτό της προσφυγής της Demufert, δήλωσε ότι τελικά έκλινε υπέρ του παραδεκτού της ευθείας προσφυγής για τις επιχειρήσεις των τρίτων χωρών και, εν πάση περιπτώσει, για τις προσφεύγουσες επιχειρήσεις λόγω του ότι μνημονεύονται ρητά στις αιτιολογικές σκέψεις και στις διατάξεις των επίδικων πράξεων. Η Επιτροπή θεωρεί ότι με τον τρόπο αυτό ευνοούνται τα συμφέροντα των επιχειρήσεων της Κοινότητας στις τρίτες χώρες σε περίπτωση κινήσεως διαδικασιών αντιντάμπινγκ σε βάρος τους, ειδικά στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, όπου παρέχεται ευρεία δικαστική προστασία στις επιχειρήσεις των τρίτων χωρών. Η Επιτροπή πιστεύει ότι, για εξασφάλιση της αμοιβαιότητας, πρέπει να παρασχεθούν ανάλογες εγγυήσεις στο πλαίσιο του δικαιοδοτικού συστήματος της Κοινότητας.

- 10 Το ζήτημα ως προς το παραδεκτό που προβάλλει η Επιτροπή πρέπει να επιλυθεί υπό το φως του συστήματος που έχει θεσπίσει ο κανονισμός 3017/79 και, ειδικότερα, της φύσης των μέτρων αντιντάμπινγκ που προβλέπονται από αυτόν, σε σχέση με τις διατάξεις του άρθρου 173, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΟΚ.

- 11 Κατά το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 3017/79, «οι δασμοί αντιντάμπινγκ ή οι αντισταθμιστικοί δασμοί, ανεξάρτητα αν εφαρμόζονται προσωρινά ή οριστικά, θεσπίζονται με κανονισμό». Σε συσχετισμό δέβαια με τα κριτήρια του άρθρου 173, παράγραφος 2, πράγματι τα μέτρα αυτά, από τη φύση τους και από το πεδίο εφαρμογής τους, έχουν κανονιστικό χαρακτήρα καθόσον εφαρμόζονται στο σύνολο των ενδιαφερομένων επιχειρηματιών, δεν αποκλείεται όμως για το λόγο αυτό οι διατάξεις τους να αφορούν άμεσα και ατομικά τους παραγωγείς και τους εξαγωγείς αυτούς στους οποίους καταλογίζεται πρακτική ντάμπινγκ. Πράγματι, από το άρθρο 2 του κανονισμού 3017/79 συνάγεται ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ επιβάλλονται μόνο βάσει διαπιστώσεων που προκύπτουν από έρευνες επί των τιμών παραγωγής και των τιμών εξαγωγής εξατομικευμένων επιχειρήσεων.
- 12 Οι πράξεις περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ είναι τέτοιας φύσης που αφορούν άμεσα και ατομικά εκείνες τις επιχειρήσεις παραγωγής και εξαγωγής που αποδεικνύουν ότι αναφέρονται ειδικώς στις πράξεις της Επιτροπής και του Συμβουλίου ή ότι τις αφορούν οι προπαρασκευαστικές έρευνες.
- 13 Όπως ορθώς εξέθεσε η Επιτροπή, η αναγνώριση δικαιώματος ασκήσεως προσφυγής υπέρ τέτοιων επιχειρήσεων, σύμφωνα με τις αρχές του άρθρου 173, παράγραφος 2, δεν δημιουργεί κίνδυνο διπλής άσκησης ενδίκου μέσου, δεδομένου ότι δικαίωμα για άσκηση προσφυγής ενώπιον των εθνικών δικαιοδοτικών οργάνων παρέχεται μόνο κατόπιν της κανονικής εξοφλήσεως επιβληθέντος δασμού αντιντάμπινγκ από εισαγωγήα που διαμένει στην Κοινότητα. Στον τομέα αυτό δεν υπάρχει κίνδυνος εκδόσεως αντιφατικών αποφάσεων καθόσο, δυνάμει του μηχανισμού των προδικαστικών προσφυγών του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, σε τελική φάση μόνο το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να κρίνει το κύρος των προσβαλλόμενων κανονιστικών πράξεων.
- 14 Από τα πιοπάνω έπεται ότι οι προσφυγές που άσκησαν οι Allied, Kaiser και Transcontinental είναι παραδεκτές. Πράγματι, οι τρεις αυτές επιχειρήσεις δεσμεύτηκαν δυνάμει του άρθρου 10 του κανονισμού 3017/79, γι' αυτό δε το λόγο το άρθρο 2 του κανονισμού 349/81 τις αναφέρει ατομικά και, αφού υπαναχώρησαν από τις αναληφθείσες υποχρεώσεις τους, οι δυο κανονισμοί που προσβάλλονται με την προσφυγή ρύθμισαν την ιδιαίτερη κατάστασή τους.

- 15 Η κατάσταση, αντίθετα, είναι διαφορετική ως προς την εταιρεία Demufert, καθόσον πρόκειται για εισαγωγή εγκατεστημένο σε ένα από τα κράτη μέλη, η οποία δεν αναφέρεται σε καμιά από τις πράξεις που υπόκεινται σε προσφυγή. Επομένως, τα αποτελέσματα των επίδικων κανονισμών δεν αφορούν την εν λόγω προσφεύγουσα υπό αυτήν την ιδιότητά της, παρά μόνο καθόσον εμπίπτει, αντικειμενικά, στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων των κανονισμών αυτών. Το μη αμφισβητούμενο γεγονός ότι η Demufert ενήργησε στην πραγματικότητα ως εισαγωγέας των προϊόντων της εταιρείας Allied δεν μεταβάλλει το συμπέρασμα αυτό. Πράγματι, σε αντίθεση με την κατάσταση που αντιμετώπισε το Δικαστήριο στην απόφασή του της 29ης Μαρτίου 1979 (NTN Toyo Bearing Company Ltd κλ., 113/77, Recueil σ. 1185, σκέψη 9), η ύπαρξη ντάμπινγκ στην προκειμένη περίπτωση, όπως αναφέρει η δέκατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 349/81, προσδιορίστηκε σε συνάρτηση με την τιμή εξαγωγής των αμερικανών παραγωγών και όχι σε συνάρτηση με την τιμή μεταπώλησης από τους ευρωπαίους εισαγωγείς, έτσι ώστε οι διαπιστώσεις σχετικά με την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ δεν αφορούν άμεσα την εταιρεία Demufert, σε αντίθεση προς τους παραγωγούς και εξαγωγείς. Πρέπει να σημειωθεί, ότι στο μέτρο που υποχρεώθηκε να καταβάλει δασμούς αντιντάμπινγκ, η προσφεύγουσα διαθέτει ένδικο μέσο ενώπιον του αρμόδιου εθνικού δικαστηρίου στο πλαίσιο του οποίου μπορεί να προβάλλει τους λόγους της κατά του κύρους των επίδικων κανονισμών.
- 16 Από τα πιο πάνω προκύπτει ότι η προσφυγή της Demufert πρέπει να κριθεί απαράδεκτη.

Επί της ουσίας

- 17 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο ομάδες λόγων για να αμφισβητήσουν το κύρος των κανονισμών που επέβαλαν δασμούς αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές των προϊόντων τους. Αφενός μεν, θεωρούν ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί στερούνται αιτιολογίας από πολλές απόψεις. Αφετέρου δε, φρονούν ότι η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι, αφότου ο κανονισμός 349/81 θέσπισε δασμούς αντιντάμπινγκ, η κατάσταση μεταβλήθηκε από διάφορες απόψεις και ότι η Επιτροπή κακώς δέχτηκε επομένως ότι εξακολουθεί υφιστάμενο αποτέλεσμα ντάμπινγκ.

Ως προς το λόγο ακυρώσεως περί ελλείψεως αιτιολογίας

- 18 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι μετά την υπαναχώρησή τους από τις υποχρεώσεις τους, η Επιτροπή, με τους κανονισμούς 1976/82 και 2302/82, όρισε σε

θάρος τους δασμό αντντάμπινγκ θάσει καθαρά τυπικής αιτιολογίας, χωρίς να διενεργήσει νέα έρευνα προς διαπίστωση ότι η καταβολή του δασμού αυτού ήταν δικαιολογημένη έναντί τους. Σημειώνουν ιδίως ότι στο προοίμιο του κανονισμού 2302/82 η Επιτροπή δηλώνει ότι αντιμετωπίζεται η «πιθανότητα» τα προϊόντα της εταιρείας Kaiser, ύστερα από την υπαναχώρηση από την υποχρέωσή της για δέσμευση των τιμών, να εισάγονται σε επίπεδα τιμών χαμηλότερα των συμφωνημένων στην ανειλημμένη υποχρέωση και, επομένως, σε επίπεδα που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

- 19 Ο συλλογισμός αυτός εκτιμάται υπό το φως των προϋποθέσεων που διατυπώνει το άρθρο 10, παράγραφος 6, του κανονισμού 3017/79, το οποίο αναφέρει:

«Όταν μία ανάληψη υποχρέωσης ανακληθεί ή όταν η Επιτροπή έχει λόγους να πιστεύει ότι έχει παραβιαστεί και ότι επιβάλλεται νέα έρευνα, ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση τα κράτη μέλη και αρχίζει εκ νέου η διαδικασία. Επιπλέον, όταν τα συμφέροντα της Κοινότητας επιβάλλουν μια τέτοια ενέργεια, η Επιτροπή εφαρμόζει αμέσως, αν είναι ανάγκη, προσωρινά μέτρα χρησιμοποιώντας τις διαθέσιμες πληροφορίες.»

- 20 Η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί υπό το φως της δέκατης πέμπτης αιτιολογικής σκέψης του προοιμίου, σύμφωνα με την οποία «είναι αναγκαίο η διαδικασία λήψεως αποφάσεως εκ μέρους της Κοινότητας να επιτρέπει ταχεία και αποτελεσματική ενέργεια, ιδίως με τα αποφασισθέντα από την Κοινότητα μέτρα, όπως η επιβολή προσωρινών δασμών».

- 21 Από την αναφερόμενη διάταξη προκύπτει ότι, σε περίπτωση καταγγελίας αναληφθείσας υποχρέωσης, η Επιτροπή οφείλει να λάβει το συντομότερο προσωρινά μέτρα όταν φρονεί ότι τα συμφέροντα της Κοινότητας επιβάλλουν τέτοια ενέργεια. Η διευκρίνιση ότι η Επιτροπή θεσπίζει τα μέτρα αυτά «χρησιμοποιώντας τις διαθέσιμες πληροφορίες» επιτρέπει τη διαπίστωση ότι ο κανονισμός δεν επιβάλλει στην Επιτροπή να διενεργήσει νέα έρευνα, αλλά ότι αυτή πρέπει να αποφασίζει κανονικά με βάση τα στοιχεία που συνέλεξε κατά την κτάρτιση των συμβάσεων ανάληψης των υποχρεώσεων που εν τω μεταξύ καταγγέθηκαν. Αφού η ίδια η κατάρτιση της σύμβασης ανάληψης υποχρέωσης για δέσμευση των τιμών επιτρέπει την υπόθεση ότι πράγματι υπήρχε ντάμπινγκ, δεν είναι δυνατό να απαιτείται από την Επιτροπή να αρχίσει νέα έρευνα κατά τη στιγμή που έχει καταγγελλεί τέτοια σύμβαση. Υπό τις συνθήκες αυτές είναι

κανονική η ενέργεια της Επιτροπής να επεκτείνει στις εν λόγω επιχειρήσεις τις διατάξεις που θα είχαν εφαρμογή στην περίπτωση τους αν δεν είχαν αναλάβει οιαδήποτε υποχρέωση.

- 22 Αν μια επιχείρηση, κατά το χρόνο που υπαναχωρεί από την υποχρέωσή της για δέσμευση των τιμών, φρονεί ότι υφίστανται λόγοι να επανεξεταστεί η θέση της και να απαλλαγεί από την καταβολή οιασδήποτε δασμού αντιντάμπινγκ παρά την υπαναχώρηση, αυτή η ίδια οφείλει να υποβάλει στην Επιτροπή τα πρόσφορα αποδεικτικά στοιχεία.
- 23 Από τη δικογραφία όμως δεν προκύπτει ότι κατά το χρόνο αυτό οι προσφεύγουσες προσκόμισαν νέες αποδείξεις στην Επιτροπή. Δεν είναι συνεπώς δυνατό να κατακριθεί η Επιτροπή διότι έλαβε υπόψη τα συμφέροντα της Κοινότητας και επανεκτίμησε συνολτικά την κατάσταση όταν επεξέτεινε στις προσφεύγουσες τους δασμούς αντιντάμπινγκ που φαίνονταν δικαιολογημένοι κατά τη διάρκεια της έρευνας η οποία κατέληξε στον κανονισμό 349/81.
- 24 Ως προς τη χρήση του όρου «πιθανότητα» στο προίμιο του κανονισμού 2302/81 σχετικά με την εταιρεία Kaiser, αρκεί η παρατήρηση ότι, προκειμένου για προσωρινό δασμό, λαμβανομένων υπόψη των περιστατικών που είχαν αποδειχτεί προηγουμένως, η Επιτροπή μπορούσε να αρκεστεί να λάβει υπόψη την πιθανότητα εισαγωγών προκειμένου να θεσπίσει δασμό αντίστοιχο προς το περιθώριο ντάμπινγκ που είχε προσδιοριστεί προηγουμένως, με σκοπό να παρεμποδιστούν οι πωλήσεις σε αφύσικα χαμηλές τιμές.
- 25 Από τα πιο πάνω προκύπτει ότι οι λόγοι αυτοί πρέπει να απορριφθούν.

Ως προς τα νέα περιστατικά που προβάλλουν οι προσφεύγουσες

- 26 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι μετά τον κανονισμό 349/81 επήλθε ορισμένος αριθμός νέων πραγματικών περιστατικών τα οποία η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη κατά τη θέσπιση των επίδικων μέτρων. Αναφέρουν σχετικά τριών ειδών γεγονότα:
- α) μια δέσμη αποφάσεων που έλαβε στις 7 Δεκεμβρίου 1981 το γαλλικό υπουργείο οικονομικών, κατόπιν γνώμης της επιτροπής ανταγωνισμού σχετικά με την κατάσταση του ανταγωνισμού στον τομέα της παραγωγής και εμπορίας

λιπασμάτων (bulletin officiel de la concurrence et de la consommation, αριθ. 23, της 12ης Δεκεμβρίου 1981), από τις οποίες προκύπτει ότι κατά τον κρίσιμο χρόνο υφίστατο στη γαλλική αγορά λιπασμάτων συμφωνία, απόφαση ή περίπτωση εναρμονισμένης πρακτικής σχετικά με τις τιμές. Επιπλέον, η προσφεύγουσα Kaiser επικαλείται τα μέτρα για το πάγωμα των τιμών τα οποία έλαβε στις 14 Ιουνίου 1982 η γαλλική κυβέρνηση. Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι υπό τις συνθήκες αυτές οι τιμές πώλησης λιπασμάτων στη γαλλική αγορά ήταν απατηλές κατά τρόπο που καθιστούσε αδύνατο να αποδειχθεί η ύπαρξη ντάμπινγκ·

- 6) τη σταθερή ανατίμηση του δολαρίου στην αγορά συναλλάγματος που είχε ως συνέπεια τη συνεχή άνοδο των τιμών των αμερικανικών εισαγωγών στην ευρωπαϊκή αγορά·
- γ) την κάμψη, κατά τον κρίσιμο χρόνο, των εισαγωγών στην ευρωπαϊκή αγορά υγρών λιπασμάτων. Η εταιρεία Kaiser, ειδικά, παρατηρεί ότι οι εισαγωγές της έπαυσαν εντελώς.

27 Στην επιχειρηματολογία αυτή επιβάλλεται μια πρώτη παρατήρηση γενικού χαρακτήρα. Κατά το άρθρο 2 του κανονισμού 3017/79, η ύπαρξη περιθωρίου ντάμπινγκ προσδιορίζεται μέσω σύγκρισης μεταξύ της τιμής εξαγωγής προς την Κοινότητα και της «κανονικής αξίας» του εν λόγω προϊόντος, δηλαδή, κατά πρώτο λόγο, της τιμής που καταβάλλεται για το ομοειδές προϊόν που προορίζεται για κατανάλωση στη χώρα καταγωγής. Οι προσφεύγουσες δεν έχουν προσκομίσει κανένα στοιχείο που να επιτρέπει τη σκέψη ότι το περιθώριο ντάμπινγκ, που ορίζεται με τον τρόπο αυτό, είχε μεταβληθεί από τότε που ο κανονισμός 349/81 επέβαλε τον οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ. Πρέπει να παρατηρηθεί ιδίως ότι επειδή όλες οι τιμές που χρησιμεύουν στον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ στην προκειμένη περίπτωση εκφράζονται σε δολάρια, οι διακυμάνσεις του νομίσματος αυτού σε σχέση με τα ευρωπαϊκά νομίσματα δεν ασκούν επιρροή στον προσδιορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ. Αποδεικνύεται έτσι ότι τα «νέα πραγματικά περιστατικά» που προβάλλουν οι προσφεύγουσες είναι χωρίς σημασία για τον προσδιορισμό της «ζημίας», υπό την έννοια του άρθρου 4 του κανονισμού 3017/79, που υφίστανται οι ευρωπαϊκοί παραγωγοί.

28 Όσον αφορά τα μέτρα που έλαβε η γαλλική κυβέρνηση, η Επιτροπή πρόβαλε πειστικά επιχειρήματα για να αποδείξει ότι δεν είχαν αποφασιστική επιρροή για την εκτίμηση της ύπαρξης ζημίας για την ευρωπαϊκή διομηχανία. Χωρίς να

αμφισβητεί το γεγονός ότι η γαλλική αγορά απορροφά το μεγαλύτερο μέρος των εν λόγω εισαγωγών στην Κοινότητα, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι έχει αποδείξει την ύπαρξη ζημίας ύστερα από έρευνες ανεξάρτητες από αυτές των γαλλικών αρχών. Σημειώνει ότι οι γνώμες της επιτροπής ανταγωνισμού και οι συναφείς αποφάσεις του γαλλικού υπουργείου οικονομικών αφορούν το σύνολο της αγοράς λιπασμάτων και όχι την ειδική αγορά στην οποία διαπιστώθηκε το αποτέλεσμα του ντάμπινγκ και ότι αναφέρονται σε χρονική περίοδο που συμπίπτει εν μέρει μόνο με την περίοδο για την οποία διενεργήθηκαν οι έρευνες οι οποίες κατέληξαν στα προσβαλλόμενα μέτρα.

- 29 Ως προς την αύξηση της τιμής του δολαρίου και την εξέλιξη των εισαγωγών, η Επιτροπή επιστά την προσοχή στο γεγονός ότι ναι μεν ο όγκος των εισαγωγών στην Κοινότητα αζωτούχων λιπασμάτων σε διάλυμα αμερικανικής καταγωγής σημείωσε κάμψη το 1981/82, αυξήθηκαν όμως σημαντικά οι εισαγωγές κατά το πρώτο τρίμηνο του 1982 παρά την άνοδο του δολαρίου. Από αυτό συνάγεται ότι ο παράγοντας αυτός δεν είχε ως αποτέλεσμα την εξουδετέρωση της ζημίας που προκλήθηκε στους ευρωπαίους παραγωγούς.
- 30 Τα επιχειρήματα που προβάλλουν οι προσφεύγουσες δεν είναι τέτοιας φύσης που να αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε προφανή σφάλματα κατά την εκτίμηση της υπάρξης ζημίας της ευρωπαϊκής βιομηχανίας λόγω της πρακτικής ντάμπινγκ, ζημίας που προσδιορίζεται βάσει των κριτηρίων που περιέχει το άρθρο 2 του κανονισμού 3017/79. Από την εξέταση των προσβαλλόμενων από τις προσφεύγουσες πραγματικών περιστατικών μπορεί επομένως να συναχθεί ότι η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι μετά την υπαναχώρηση των προσφευγουσών από τις υποχρεώσεις τους το συμφέρον της Κοινότητας επέβαλλε άμεσα προσωρινά μέτρα προς αποφυγή ζημίας των παραγωγών της Κοινότητας.
- 31 Οι λόγοι αυτοί επομένως πρέπει επίσης να απορριφθούν.
- 32 Από όλες τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η προσφυγή των Allied, Transcontinental και Kaiser πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη. Κατά συνέπεια, οι αγωγές αποζημιώσεως που συνδέονται με την προσφυγή ακυρώσεως στερούνται αντικείμενο και πρέπει επίσης να απορριφθούν.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 33 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή οι διάδικοι ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές, ως απαράδεκτη μεν όσον αφορά την προσφυγή του δικηγόρου Michel Levy Morelle που ενεργεί ως σύνδικος της πτωχεύσεως της εταιρείας Demufert, ως αβάσιμες δε όσον αφορά τις προσφυγές των εταιρειών Allied Corporation, Transcontinental Fertilizer Company και Kaiser Aluminium and Chemical Corporation.
- 2) Καταδικάζει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

Mertens de Wilmars	Koopmans	Bahlmann	Galmot	
Pescatore	Mackenzie Stuart	O'Keeffe	Bosco	Everling

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 21 Φεβρουαρίου 1984.

Κατ' εντολή
του γραμματέα

H. A. Rühl

Κύριος υπάλληλος διοικήσεως

Ο πρόεδρος

J. Mertens de Wilmars